

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

21. září 2023*

Obsah

I.	Právní rámec	5
A.	Právo WTO	5
B.	Unijní právo	6
II.	Skutečnosti předcházející sporu	9
III.	Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek	10
IV.	Návrhová žádání účastnic řízení	12
V.	Ke kasačnímu opravnému prostředku	12
A.	K přípustnosti žaloby před Tribunálem	13
1.	K aktivní legitimaci CCCME jednat vlastním jménem	13
a)	Argumentace účastnic řízení	13
b)	Závěry Soudního dvora	14
2.	K pravomoci CCCME zastupovat své členy v soudním řízení	18
a)	Argumentace účastnic řízení	18
b)	Závěry Soudního dvora	18
3.	K řádnosti plných mocí udělených dalšími devíti navrhovatelkami jejich advokátům ..	20
a)	Argumentace účastnic řízení	20
b)	Závěry Soudního dvora	20
4.	Závěry týkající se přípustnosti žaloby před Tribunálem	21

* Jednací jazyk: angličtina.

B. K věci samé	21
1. K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku	21
a) Argumentace účastnic řízení	21
b) Závěry Soudního dvora	23
1) Úvodní poznámky	23
2) K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku	24
3) Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku	26
2. Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku	29
a) Argumentace účastnic řízení	29
b) Závěry Soudního dvora	29
3. Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku	30
a) K první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku	30
1) Argumentace účastnic řízení	30
2) Závěry Soudního dvora	31
b) Ke druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku	32
1) Argumentace účastníků řízení	32
2) Závěry Soudního dvora	33
4. Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku	35
a) Argumentace účastníků řízení	35
b) Závěry Soudního dvora	35
5. K pátému důvodu kasačního opravného prostředku	38
a) Úvodní poznámky	38
b) K první části pátého důvodu kasačního opravného prostředku	38
1) Argumentace účastnic řízení	38
2) Závěry Soudního dvora	39
K nákladům řízení	42

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Prováděcí nařízení (EU) 2018/140 – Dovoz určitých výrobků z litiny pocházejících z Čínské lidové republiky a Indie – Konečné antidumpingové clo – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Aktivní legitimace – Zájmový svaz vývozců – Nařízení (EU) 2016/1036 – Článek 3 odst. 2, 3, 6 a 7 – Újma – Výpočet objemu dovozu – Skutečné důkazy – Objektivní posouzení – Extrapolace – Výpočet výrobních nákladů výrobního odvětví Evropské unie – Ceny účtované v rámci skupiny – Příčinná souvislost – Analýza újmy podle segmentů – Neexistence – Článek 6 odst. 7 – Článek 20 odst. 2 a 4 – Procesní práva“

Ve věci C-478/21 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 2. srpna 2021,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, se sídlem v Pekingu (Čína),

Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, se sídlem v Cchang-čou City (Čína),

Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, se sídlem v Botou City (Čína),

Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, se sídlem v Sanshengyuan Town (Čína),

Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, se sídlem v Xiaozhai Town (Čína),

Heping Cast Co. Ltd Yi County, se sídlem v Liang Village (Čína),

Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, se sídlem v Xiaozhai Town,

Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, se sídlem v Shenshan (Čína),

Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, se sídlem ve Wangwu Town (Čína),

Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd, se sídlem v Beiluo Town (Čína),

zástupci: R. Antonini, avvocato, B. Maniatis a E. Monard, avocats,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Evropská komise, zástupci: původně T. Maxian Rusche a P. Němečková, poté K. Blanck, P. Němečková a T. Maxian Rusche a konečně T. Maxian Rusche a P. Němečková, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

EJ Picardie, se sídlem v Saint-Crépin Ibouvillers (Francie),

Fondatel Lecomte, se sídlem v Andenne (Belgie),

Fonderies Dechaumont, se sídlem v Muret (Francie),

Fundiciones de Ódena SA, se sídlem v Ódeně (Španělsko),

Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, se sídlem v Rahden (Německo),

Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, se sídlem v East Leake (Spojené království),

Saint-Gobain PAM Canalisation, původně Saint-Gobain PAM, se sídlem v Pont-à-Mousson (Francie),

Ulefos Oy, se sídlem ve Vantaa (Finsko),

zástupci: původně M. Hommé a B. O'Connor, avocats, poté M. Hommé, B. O'Connor, avocats, a U. O'Dwyer, solicitor,

vedlejší účastnice řízení v první stupni,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení: A. Prechal (zpravodajka), předsedkyně senátu, M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl a J. Passer, soudci,

generální advokátka: L. Medina,

za soudní kancelář: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. října 2022,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 16. února 2023,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Čínská obchodní komora pro dovoz a vývoz strojírenských a elektronických výrobků, dále jen „CCCME“), jakož i Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd., Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory a Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd (dále jen „devět dalších navrhovatelek“) domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 19. května 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a další v. Komise (T-254/18, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2021:278), jímž Tribunál zamítl žalobu navrhovatelek znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/140 ze dne 29. ledna 2018 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz určitých výrobků z litiny pocházejících z Čínské

lidové republiky a o ukončení šetření dovozu určitých výrobků z litiny pocházejících z Indie (Úř. věst. 2018, L 25, s. 6, dále jen „sporné nařízení“) v rozsahu, v nichž se jich toto prováděcí nařízení týkalo.

I. Právní rámec

A. Právo WTO

2 Rada Evropské unie rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80) schválila Dohodu o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), jež byla podepsána v Marrákeši dne 15. dubna 1994, jakož i dohody obsažené v přílohách 1 až 3 této dohody, mezi nimiž se nachází i Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103; Zvl. vyd. 11/21, s. 189, dále jen „antidumpingová dohoda“).

3 Článek 3.1 antidumpingové dohody stanoví:

„Zjištění újmy pro účely článku VI [Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) z roku 1994] bude založeno na skutečných důkazech a bude zahrnovat objektivní přezkoumání jak a) objemu dumpingových dovozů a účinků dumpingových dovozů na ceny na domácím trhu obdobných výrobků, tak b) následného vlivu těchto dovozů na domácí výrobce těchto výrobků.“

4 Článek 6.11 této dohody stanoví:

„Pro účely této Dohody bude výraz ‚zúčastněné strany‘ zahrnovat:

- i) vývozce nebo zahraničního výrobce nebo dovozce výrobku, který je předmětem šetření nebo obchodní nebo podnikatelský svaz, v němž většina členů jsou výrobci, vývozci nebo dovozci tohoto výrobku;
- ii) vláda vyvážejícího Člena a
- iii) výrobce obdobného výrobku dovážejícího Člena nebo obchodní a podnikatelský svaz, jehož většina členů vyrábí obdobný výrobek na území dovážejícího Člena.

Tento seznam nebrání Členům umožnit domácím nebo zahraničním stranám, jiným než uvedeným výše, aby byly považovány za zúčastněné strany.“

B. Unijní právo

- 5 Bod 12 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21, dále jen „základní nařízení“), zní takto:

„Je nutno stanovit, jakým způsobem mají být účastníci řízení informováni o tom, které údaje příslušné orgány potřebují. Účastníci řízení by měli mít dostatek příležitostí, aby mohli předložit všechny důkazy v dané věci a hájit své zájmy. Kromě toho by měly být jednoznačně stanoveny pravidla a postupy, které se musí při šetření dodržovat, a zejména pravidla, podle nichž se účastníci řízení musí v průběhu určité lhůty sami přihlásit, předložit své stanovisko a poskytnout informace, pokud se má k jejich stanovisku a informacím přihlédnout. Je rovněž vhodné stanovit, za jakých podmínek má mít účastník řízení přístup k informacím dodaným jinými účastníky řízení a možnost se k nim vyjádřit. Při shromažďování informací by měly členské státy spolupracovat s [Evropskou k]omisí.“

- 6 Podle čl. 1 odst. 4 tohoto nařízení:

„Pro účely tohoto nařízení se ‚obdobným výrobkem‘ rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech posuzovanému výrobku, nebo není-li takový výrobek, jiný výrobek, který, ačkoliv není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku.“

- 7 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Zjišťování újmy“, stanoví:

„1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení ‚újmou‘ podstatná újma výrobnímu odvětví [Evropské u]nie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie a tento pojem se vykládá v souladu s tímto článkem.

2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení:

- a) objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a
- b) následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.

3. S ohledem na objem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

5. Posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování; rozsahu skutečného dumpingového rozpětí a skutečného a potenciálního poklesu prodeje, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen v Unii; skutečných a možných nepříznivých účinků na

peněžní tok, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingový dovoz působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo cena či objem i cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Unie nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.

7. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než dumpingový dovoz, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Unie, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána dumpingovému dovozu podle odstavce 6. Mezi činitele, které je v této souvislosti možno vzít v úvahu, patří: objem a ceny dovozu, který nebyl prodáván za dumpingové ceny; snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby; restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a v Unii a hospodářská soutěž mezi nimi; rozvoj technologie a vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví Unie.

[...]

8 Článek 5 odst. 10 a 11 téhož nařízení stanoví:

„10. V oznámení o zahájení řízení vyhlásí Komise zahájení šetření, označí dotčený výrobek a dotčené země, uvede souhrn získaných informací a stanoví, že je nutno jí předložit veškeré podstatné informace.

Stanoví lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlídnout při šetření. Současně stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí v souladu s čl. 6 odst. 5.

11. Komise o zahájení řízení uvědomí známé dotčené vývozce, dovozce a zájmové svazy dovozců nebo vývozců, zástupce země vývozu a žadatele a sdělí s náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací známým vývozcům, orgánům země vývozu a na požádání i jiným účastníkům řízení plné znění písemného podnětu obdržného podle odstavce 1. Pokud se šetření týká zvláště vysokého počtu vývozců, může být plné znění písemného podnětu předáno pouze orgánům země vývozu nebo příslušnému svazu výrobního odvětví.“

9 Článek 6 základního nařízení, nadepsaný „Šetření“, stanoví:

„1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Unie. Toto šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně.

[...]

3. Komise může požádat členské státy, aby jí předaly informace, a členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby její žádosti vyhověly.

Předají Komisi požadované informace i výsledky všech provedených inspekcí, kontrol nebo šetření.

Pokud se jedná o informace obecného zájmu nebo pokud o jejich předání požádal členský stát, postoupí Komise tyto informace členským státům, pokud nejsou důvěrné; v opačném případě postoupí shrnutí, které nemá důvěrnou povahu.

4. Komise může požádat členské státy, aby uskutečnily veškeré nezbytné kontroly a inspekce, zejména u dovozců, obchodníků a výrobců v Unii, a aby provedly šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznesla námitky.

Členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby žádosti Komise vyhověly.

Úředníci Komise mohou být na žádost Komise nebo některého členského státu nápomocni úředníkům členských států při plnění jejich úkolů.

5. Účastníkům řízení, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, bude poskytnuto slyšení, pokud o ně písemně požádají ve lhůtě stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a přitom prokáží, že jsou účastníky řízení, kteří pravděpodobně budou výsledkem řízení dotčeni, a že pro jejich slyšení existují zvláštní důvody.

[...]

7. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, a zástupci země vývozu mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 19 a jsou používány při šetření.

Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédne, pokud jsou v odpovědi řádně zdůvodněna.

[...]

9. Při řízeních zahájených podle čl. 5 odst. 9 se šetření ukončí pokud možno v době jednoho roku. V každém případě musí být tato šetření ukončena do čtrnácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 8 přijetím závazků, nebo podle článku 9 přijetím konečných opatření.“

10 Podle článku 17 tohoto nařízení, nadepsaného „Výběr vzorku“:

„1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodů příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo na největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.

2. Konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů podle tohoto článku provádí Komise, avšak nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě tří týdnů od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací, aby mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku.

[...]

- 11 Článek 20 uvedeného nařízení, nadepsaný „Poskytování informací“, stanoví:

„1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. O poskytnutí informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení, aniž by bylo přijato nějaké opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informaci o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.

3. Žádost o poskytnutí konečných informací uvedená v odstavci 2 musí být zaslána písemně Komisi a v případech, kdy bylo uloženo prozatímní clo, doručena nejpozději jeden měsíc po zveřejnění jeho uložení. Pokud nebylo uloženo prozatímní clo, mohou strany požádat o poskytnutí konečných informací ve lhůtě stanovené Komisí.

[...]

- 12 Článek 21 odst. 2 téhož nařízení zní takto:

„Aby mohly příslušné orgány při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Unie, přihlédnout ke všem stanoviskům a informacím a vycházet z pevného základu, mohou se žadatelé, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení antidumpingového šetření přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich odpovídající shrnutí budou zpřístupněny ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.“

II. Skutečnosti předcházející sporu

- 13 Skutečnosti předcházející sporu, jak jsou uvedeny v bodech 1 až 9 napadeného rozsudku, lze pro účely tohoto rozsudku shrnout následovně.
- 14 Dne 31. října 2016 byl Komisi podán podnět sedmi unijními výrobci výrobků z litiny, aby zahájila antidumpingové řízení týkající se dovozu některých z těchto výrobků pocházejících z Číny a z Indie. Tento podnět podpořili dva další unijní výrobci výrobků z litiny (těchto devět výrobců je dále označováno jako „žadatelé“).
- 15 Dne 10. prosince 2016 zveřejnila Komise oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu určitých výrobků z litiny pocházejících z Čínské lidové republiky a Indie (Úř. věst. 2016, C 461, s. 22). Výrobkem, který byl předmětem tohoto řízení, jsou poklopy kanalizačních šachet. Byl definován v bodě 2 tohoto oznámení jako určité výrobky z litiny s lupínkovým grafitem zvané „šedá litina“ nebo litiny s kuličkovým grafitem zvané „tvárná litina“ a jejich části, používané k pokrytí podzemních nebo podpovrchových systémů a/nebo přístupu k podzemním nebo podpovrchovým systémům, a umožňující přístup k podzemním nebo podpovrchovým systémům a/nebo výhledu na tyto systémy (dále jen „dotčený výrobek“).

- 16 Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2015 do 30. září 2016 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2013 do 30. září 2016 (dále jen „posuzované období“).
- 17 CCCME je sdružením podle čínského práva, mezi jehož členy patří čínští vyvážející výrobci dotčeného výrobku. Účastnila se antidumpingového řízení týkajícího se dovozu dotčeného výrobku. Devíti dalšími navrhovatelkami jsou čínští vyvážející výrobci dotčeného výrobku, z nichž dva byli vybráni Komisí, aby se stali součástí vzorku čínských vyvážejících výrobců vybraných pro účely tohoto řízení.
- 18 Dne 16. srpna 2017 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2017/1480, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých výrobků z litiny pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2017, L 211, s. 14, dále jen „prozatímní nařízení“).
- 19 Dne 29. ledna 2018 přijala Komise sporné nařízení, kterým bylo uloženo konečné antidumpingové clo na dovoz určitých výrobků z litiny pocházejících z Číny.

III. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 20 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. dubna 2018 se navrhovatelky domáhaly zrušení sporného nařízení.
- 21 Usnesením ze dne 24. října 2018 povolil předseda prvního senátu Tribunálu vedlejší účastenství EJ Picardie, Fondateur Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation, původně Saint-Gobain PAM, a Ulefos Oy (dále jen „vedlejší účastnice“) na podporu návrhových žádání Komise.
- 22 Na podporu svých žalob před Tribunálem se navrhovatelky dovolávaly šesti žalobních důvodů. Komise zpochybnila jak přípustnost, tak opodstatněnost této žaloby.
- 23 Pokud jde o přípustnost uvedené žaloby, v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku jsou relevantní pouze posouzení Tribunálu týkající se aktivní legitimace CCCME jednat v soudním řízení vlastním jménem a jménem svých členů a dále plných mocí udělených devíti dalšími navrhovatelkami jejich advokátům, aby je zastupovali v soudním řízení.
- 24 Pokud jde o aktivní legitimaci CCCME k podání žaloby vlastním jménem za účelem ochrany svých procesních práv, Komise tvrdila, že CCCME tuto legitimaci neměla, protože jí procesní práva byla v průběhu správního řízení přiznána omylem. Tribunál tuto námitku nepřípustnosti zamítl s tím, že měl v podstatě za to, že v průběhu celého správního řízení byla CCCME považována za účastníka řízení, jemuž musela být přiznána procesní práva, a že omyl v tomto ohledu, i kdyby byl prokázán, nemůže ovlivnit to, co bylo uznáno a přiznáno během správního řízení.
- 25 Pokud jde o aktivní legitimaci CCCME k podání žaloby jménem svých členů, Tribunál zamítl námitku Komise, podle níž CCCME nemůže zastupovat své členy v soudním řízení, protože není zájmovým svazem ve smyslu společné právní tradice členských států. Podle Tribunálu se takový požadavek k tomu, aby sdružení mohlo jednat jménem svých členů před unijními soudy, nevyžaduje.

- 26 Pokud jde o plné moci udělené devíti dalšími navrhovatelkami jejich advokátům, Komise tvrdila, že nebyly platné z důvodu, že funkce osob, které je podepsaly, na nich nebyly jasně uvedeny a že pravomoc těchto osob k podpisu těchto plných mocí nebyla prokázána. Tribunál tuto námitku zamítl s tím, že měl za to, že jeho jednací řád nevyžaduje důkaz, že plná moc udělená advokátovi byla udělena zástupcem oprávněným k tomuto účelu.
- 27 Pokud jde o opodstatněnost žaloby podané navrhovatelkami, pro účely projednávaného kasačního opravného prostředku jsou relevantní pouze posouzení Tribunálu, která se týkají první a páté části prvního žalobního důvodu, druhé a třetí části druhého žalobního důvodu, jakož i druhé a třetí části třetího žalobního důvodu.
- 28 V rámci přezkumu první části prvního žalobního důvodu zamítl Tribunál výtky navrhovatelek týkající se úprav, které Komise provedla v údajích Statistického úřadu Evropské unie (Eurostat), zařazených podle kontrolních čísel výrobků (PCN), za účelem výpočtu objemu dumpingového dovozu v souladu s článkem 3 základního nařízení.
- 29 V rámci svého posouzení páté části prvního žalobního důvodu Tribunál zamítl výtku navrhovatelek, že pro výpočet újmy vzniklé společnosti Saint-Gobain PAM Komise použila ceny fakturované za další prodeje v rámci skupiny společností, do níž tento výrobce patří, aniž vyhodnotila autonomní povahu těchto cen.
- 30 Ve druhé části svého druhého žalobního důvodu navrhovatelky tvrdily, že Komise nesprávně odmítla provést analýzu podle segmentů za účelem zjištění příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a zjištěnou újmou. V odpověď na toto tvrzení Tribunál v podstatě usoudil, že analýza podle segmentů není nutná, pokud jsou výrobky dostatečně zaměnitelné, a že ani skutečnost, že výrobky patří do různých kategorií, ani skutečnost, že spotřebitelé vyjádřili přednost nebo preferenci určitým výrobkům, nepostačují k prokázání jejich nezaměnitelnosti, a tedy toho, že je vhodné takovou analýzu provést.
- 31 Třetí částí svého druhého žalobního důvodu navrhovatelky Komisi vytýkaly zejména to, že nedostatečně posoudila rozsah cenového podbízení vzhledem ke skutečnosti, že u 37,4 % celkových prodejů uskutečněných v Evropské unii unijními výrobci zařazenými do vzorku nebylo zjištěno žádné cenové podbízení. Tribunál tuto část zamítl s tím, že jelikož dotčený výrobek zahrnuje různé typy výrobků, které zůstávají zaměnitelné, se existence rozpětí cenového podbízení v rozmezí od 31,6 do 39,2 %, jež se týká 62,6 % prodejů unijních výrobců zařazených do vzorku, zdála dostatečná k dospění k závěru o existenci značného cenového podbízení ve smyslu čl. 3 odst. 3 základního nařízení.
- 32 Pokud jde o třetí žalobní důvod, vycházející z porušení procesních práv navrhovatelek z důvodu, že jim nebyly poskytnuty informace nezbytné pro obhajobu jejich zájmů, Tribunál rozhodl, že tento důvod je přípustný v rozsahu, v němž byl vznesen CCCME jejím vlastním jménem. Naproti tomu jej odmítl jako nepřípustný v rozsahu, v němž byl vznesen členy CCCME a devíti dalšími navrhovatelkami z důvodu, že se tito členové a tyto navrhovatelky neúčastnili šetření ani nepodali žádosti o sdělení dotčených informací. Tribunál rovněž odmítl argument navrhovatelek, podle něhož během tohoto šetření CCCME uplatňovala procesní práva uvedených členů a uvedených navrhovatelek jejich jménem z toho důvodu, že CCCME jednala jako subjekt zastupující čínské výrobní odvětví jako celek, a nikoli některé své členy jednotlivě.

- 33 Pokud jde o opodstatněnost tohoto třetího žalobního důvodu, CCCME v druhé a třetí části uvedeného žalobního důvodu tvrdila, že Komise porušila její procesní práva tím, že jí neposkytla určité údaje v souhrnné formě, zejména ohledně výpočtů běžné hodnoty, účinků čínského dovozu na ceny a úroveň pro odstranění újmy, jakož i odhadů týkajících se makroekonomických ukazatelů o dovozu, informací o srovnání dovážených výrobků a výrobků indických výrobců a unijních výrobců a výpočtů týkajících se objemu dovozu z dotčených třetích zemí. Tribunál tuto druhou a třetí část zamítl s tím, že měl v podstatě za to, že Komise poskytla CCCME informace, které jí umožnily účinně bránit její zájmy.
- 34 Napadeným rozsudkem Tribunál žalobu podanou navrhovatelkami zamítl.

IV. Návrhová žádání účastnic řízení

- 35 Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - zrušil sporné nařízení v rozsahu, v němž se jich týká;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení před Tribunálem i před Soudním dvorem, včetně nákladů vynaložených navrhovatelkami, a
 - uložil vedlejším účastnicím, že ponесou vlastní náklady řízení.
- 36 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil v části, v níž prohlásil, že žaloba podaná v řízení v prvním stupni je přípustná;
 - prohlásil žalobu v prvním stupni za nepřipustnou;
 - kasační opravný prostředek zamítl a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení v obou stupních.
- 37 Vedlejší účastnice navrhují, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu;
 - prohlásil, že CCME nelze považovat za zájmový svaz pro účely základního nařízení, a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.

V. Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 38 Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelky předkládají pět důvodů kasačního opravného prostředku. První až čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku se týkají nesprávných posouzení, kterých se Tribunál údajně dopustil, když neshledal, že Komise při přijímání sporného nařízení porušila čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7 základního nařízení. Svým pátým

důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál nesprávně prohlásil za částečně nepřipustný třetí žalobní důvod jejich žaloby před Tribunálem, vycházející z porušení jejich procesních práv, a že se dopustil nesprávného právního posouzení těchto práv podle čl. 6 odst. 7, čl. 19 odst. 1 a 2, jakož i čl. 20 odst. 2 a 4 základního nařízení.

- 39 Komise a vedlejší účastnice mají za to, že žaloba navrhovatelek v prvním stupni měla být prohlášena za nepřipustnou a jejich kasační opravný prostředek je každopádně neopodstatněný.

A. K přípustnosti žaloby před Tribunálem

- 40 Komise tvrdí, že žaloba v prvním stupni byla nepřipustná z důvodu, že CCCME neměla aktivní legitimaci k podání žaloby vlastním jménem, neměla pravomoc zastupovat své členy v soudním řízení a devět dalších navrhovatelek řádně nezmocnilo své advokáty.
- 41 Navrhovatelky tyto argumenty zpochybňují s odůvodněním, že Komise tím, že požádala Soudní dvůr, aby zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž prohlašuje žalobu v prvním stupni za přípustnou, a prohlásil tuto žalobu za nepřipustnou, podala vedlejší kasační opravný prostředek, aniž dodržela požadavky stanovené v čl. 176 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora.
- 42 V tomto ohledu je třeba připomenout, že otázky týkající se přípustnosti žaloby na neplatnost představují nepominutelnou podmínku řízení, kterou mohou soudy Unie přezkoumat kdykoli i bez návrhu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. února 2014, Stichting Woonlinie a další v. Komise, C-133/12 P, EU:C:2014:105, bod 32, a ze dne 2. září 2021, Ja zum Nürburgring v. Komise, C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 53 a citovaná judikatura).
- 43 Z toho vyplývá, že v rámci přezkumu kasačního opravného prostředku může Soudní dvůr posoudit přípustnost žaloby v prvním stupni bez ohledu na skutečnost, že tato přípustnost byla zpochybněna účastníkem řízení, jenž předložil kasační odpověď, aniž podal vedlejší kasační opravný prostředek podle čl. 176 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy and Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, body 56 až 59, jakož i citovaná judikatura).
- 44 Námitku navrhovatelek uvedenou v bodě 41 tohoto rozsudku je proto třeba zamítnout.

1. K aktivní legitimaci CCCME jednat vlastním jménem

a) Argumentace účastnic řízení

- 45 Komise tvrdí, že se Tribunál v bodech 52 až 75 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že uznání CCCME za zájmový svaz během správního řízení postačovalo k prokázání, že podmínka stanovená v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, podle níž musí být žalobce přímo a osobně dotčen aktem, který je předmětem jeho žaloby, byla ve vztahu k CCCME splněna. Otázka, zda subjekt má aktivní legitimaci k podání žaloby před Tribunálem, nezávisí na tom, zda je tomuto subjektu přiznána aktivní legitimace během správního řízení, ale na pravidlech použitelných v dané oblasti. Tribunálu tedy údajně přísluší, aby sám posoudil, zda CCCME splnila podmínky vyžadované k tomu, aby mohla být považována za zájmový svaz v souladu se základním nařízením, a měla tedy aktivní legitimaci k podání žaloby vlastním jménem.

- 46 Vedlejší účastnice souhlasí s argumenty Komise a tvrdí, že CCCME není zájmovým svazem čínských vyvážejících výrobců dotčeného výrobku, ale kontrolním subjektem čínské vlády vůči těmto vyvážejícím výrobcům. CCCME podle nich jedná pod dohledem, řízením a odborným vedením ministerstva pro občanské záležitosti a ministerstva obchodu Čínské lidové republiky.
- 47 Navrhovatelky mají za to, že CCCME je zájmovým svazem ve smyslu základního nařízení, a že je tedy účastníkem řízení, na něhož se toto nařízení vztahuje. Byla za něj považována Komise jak v průběhu šetření, jež vedlo k přijetí sporného nařízení, tak v jiných dřívějších antidumpingových šetřeních. Z důvodů uvedených Tribunálem v napadeném rozsudku je CCCME sporným nařízením bezprostředně a osobně dotčena.

b) Závěry Soudního dvora

- 48 Nejprve je třeba připomenout, že přípustnost žaloby podané na základě článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU fyzickou či právnickou osobou proti aktu, který jí není určen, je dále podmíněna tím, že jí bude přiznána aktivní legitimace, která je dána ve dvou případech. Zaprvé může být taková žaloba podána za podmínky, že se tento akt dané osoby bezprostředně a osobně dotýká. Zadruhé může taková osoba podat žalobu proti nařizovacímu aktu, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření, pokud se jí bezprostředně dotýká (rozsudek ze dne 16. března 2023, Komise v. Jiangsu Seraphim Solar System a Rada v. Jiangsu Seraphim Solar System a Komise, C-439/20 P a C-441/20 P, EU:C:2023:211, bod 53, jakož i citovaná judikatura).
- 49 Ve své námitce nepřípustnosti má Komise za to, že při zkoumání prvního z těchto dvou příkladů Tribunál nesprávně rozhodl, že CCCME byla oprávněna podat žalobu vlastním jménem, aby ochránila svá procesní práva. V bodech 52 až 75 napadeného rozsudku Tribunál založil své posouzení aktivní legitimace CCCME podat žalobu vlastním jménem na skutečnosti, že v průběhu antidumpingového řízení, které vedlo k přijetí sporného nařízení, jí Komise tato práva udělila. Neověřil však legalitu tohoto udělení. Udělení uvedených práv CCCME přitom bylo údajně protiprávní, neboť CCCME není zájmovým svazem ve smyslu základního nařízení, ale odnoží čínského státu.
- 50 Na základě ustálené judikatury jiné subjekty než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jím jsou osobně dotčeny, ve smyslu článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU, pouze tehdy, zasahuje-li je toto rozhodnutí z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí (rozsudek ze dne 12. července 2022, Nord Stream 2 v. Parlament a Rada, C-348/20 P, EU:C:2022:548, bod 156, jakož i citovaná judikatura).
- 51 Mezi osobami, které mohou být unijním aktem individualizovány stejným způsobem jako adresáti rozhodnutí, jsou osoby, které se účastnily procesu přijímání tohoto aktu. Nicméně skutečnost, že se osoba účastní procesu přijímání takového aktu, jí může individualizovat ve vztahu k dotčenému aktu jen v případě, že ve prospěch této osoby byly na základě unijní právní úpravy stanoveny procesní záruky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. října 1983, Fediol v. Komise, 191/82, EU:C:1983:259, bod 31, a usnesení ze dne 17. února 2009, Galileo Lebensmittel v. Komise, C-483/07 P, EU:C:2009:95, bod 53). Přesný rozsah způsobilosti jednotlivce k podání žaloby proti unijnímu aktu totiž závisí na právním postavení vymezeném v jeho prospěch unijním právem, jehož cílem je ochrana takto přiznaných oprávněných zájmů (rozsudek ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy and Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 107 a citovaná judikatura).

- 52 Z toho vyplývá, že procesní práva musí být osobě legálně přiznána, aby mohla být považována za osobně dotčenou těmito právy a byla oprávněna podat žalobu na neplatnost proti aktu přijatému v rozporu s uvedenými právy.
- 53 V projednávané věci Komise ve své žalobní odpovědi před Tribunálem zpochybnila přípustnost žaloby podané CCCME za účelem uplatnění porušení jejích procesních práv z důvodu, že nebyla účastníkem řízení, jemuž základní nařízení taková práva přiznává. Proto k posouzení přípustnosti této žaloby byl Tribunál povinen posoudit, zda toto nařízení přiznává CCCME procesní práva.
- 54 V bodech 53 až 60 napadeného rozsudku však Tribunál rozhodl, že CCCME byla sporným nařízením osobně dotčena z toho důvodu, že v průběhu celého řízení vedoucího k přijetí tohoto nařízení ji Komise považovala za účastníka řízení zastupujícího zejména čínský průmysl výrobků z litiny, jelikož jí přiznala procesní práva včetně práva na přístup ke spisu ze šetření, práva být informována o předběžných a konečných závěrech, práva předkládat k nim připomínky a práva zúčastnit se dvou slyšení uspořádaných v rámci tohoto řízení.
- 55 V důsledku toho je třeba konstatovat, že Tribunál nepřezkoumal legalitu přiznání těchto procesních práv CCCME, a tedy se dopustil nesprávného právního posouzení, když zkoumal, zda podmínka stanovená v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, podle níž musí být žalobce osobně dotčen aktem, který je předmětem jeho žaloby, byla ve vztahu k CCCME splněna.
- 56 Toto konstatování není zpochybněno úvahou Tribunálu uvedenou v bodě 64 napadeného rozsudku, že i kdyby byl prokázán omyl Komise spočívající v přiznání uvedených práv CCCME, nemohl vymazat to, co bylo uznáno a přiznáno během správního řízení, a to tím spíše že po ukončení tohoto řízení si Komise zachovala možnost sporné nařízení zrušit a znovu vést řízení a napravit tento omyl ve fázi, kdy k němu došlo. Rozhodnutí přijatá Komisí během správního řízení a možnost Komise je opravit nemohou mít za následek omezení přezkumu unijním soudem přípustnosti žalob, které mu byly předloženy.
- 57 Stejným nesprávným právním posouzením je stížen přezkum Tribunálu v bodech 71 až 75 napadeného rozsudku týkající se podmínky stanovené v čl. 263 čtvrtém odstavci SFEU, podle níž žalobce musí být přímo dotčen aktem, který je předmětem jeho žaloby, jelikož tento přezkum je rovněž založen na tom, že Komise přiznala CCCME procesní práva v průběhu správního řízení.
- 58 Tato nesprávná právní posouzení však mohou mít za důsledek nepřípustnost žaloby CCCME podané vlastním jménem, pouze pokud se prokáže, že dotčená procesní práva jí nemohla být legálně přiznána. Proto je třeba posoudit, zda podle základního nařízení tato práva měla být CCCME přiznána.
- 59 V tomto ohledu má CCCME za to, že základní nařízení jí taková práva přiznává, protože je zájmovým svazem dovozců nebo vývozců dotčeného výrobku.
- 60 Ačkoli čl. 5 odst. 11, čl. 6 odst. 7, čl. 20 odst. 1 a 2, jakož i čl. 21 odst. 2 základního nařízení přiznávají zájmovým svazům dovozců nebo vývozců dumpingového výrobku některá procesní práva, toto nařízení nedefinuje pojem „zájmový svaz dovozců nebo vývozců“ obsažený v těchto ustanoveních.
- 61 V souladu s ustálenou judikaturou je tedy třeba vykládat tento pojem nejen s přihlédnutím ke znění ustanovení, v nichž je uveden, ale i ke kontextu, do něhož zapadá a cílům sledovaným právní úpravou, jejíž je součástí [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2021, Venezuela v. Rada

(Dotčení třetího státu), C-872/19 P, EU:C:2021:507, bod 42 a citovaná judikatura]. Kromě toho s ohledem na přednost mezinárodních dohod uzavřených Uníí před unijními akty sekundárního práva je uvedený pojem třeba vykládat v co největším možném rozsahu v souladu s těmito dohodami, mezi něž patří antidumpingová dohoda (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. dubna 2022, Yieh United Steel v. Komise, C-79/20 P, EU:C:2022:305, bod 101 a citovaná judikatura).

- 62 Podle doslovného výkladu pojem „zájmový svaz dovozců nebo vývozců“ označuje seskupení osob, které obecně zastupuje dovozce nebo vývozce.
- 63 Z toho v první řadě vyplývá, že tento pojem neoznačuje osoby nebo subjekty zastupující jiné zájmy než zájmy dovozců nebo vývozců, jako jsou zejména státní zájmy. Tento výklad je potvrzen i kontextem, do něhož je uvedený pojem zasazen. Článek 5 odst. 11, čl. 6 odst. 7 a čl. 20 odst. 1 základního nařízení označují „zájmový svaz dovozců nebo vývozců“ na straně jedné a „orgány“ nebo „zástupce“ země vývozu na straně druhé jako samostatné účastníky řízení v antidumpingovém řízení.
- 64 Cíl základního nařízení, jímž je umožnit Komisi zavést přiměřená antidumpingová cla při dodržení zásady řádné správy, rovněž potvrzuje uvedený výklad. Tento cíl vyžaduje, aby se Komise mohla seznámit s názory jednotlivých účastníků řízení v antidumpingovém řízení. Bod 12 odůvodnění tohoto nařízení stanoví, že tito účastníci řízení by měli mít dostatek příležitostí, aby mohli předložit všechny důkazy v dané věci a hájit své zájmy. Důkazy, které mohou předložit zájmové svazy dovozců nebo vývozců a zástupci země vývozu, jakož i jejich příslušné zájmy se přitom nutně neshodují. Na jedné straně tyto svazy brání obchodní a průmyslové zájmy dovozců nebo vývozců, avšak na druhé straně tito zástupci usilují o prosazování politických a diplomatických zájmů země vývozu.
- 65 Kromě toho je dotčený výklad v souladu s článkem 6.11 antidumpingové dohody, jelikož tento článek rozlišuje mezi zúčastněnými stranami podle této dohody, vládami vyvážejících států, které jsou členy uvedené dohody a obchodními a podnikatelskými svazy, v němž většina členů jsou vývozci nebo dovozci výrobku, který je předmětem antidumpingového šetření.
- 66 Z volby unijního normotvůrce rozlišovat mezi zájmovými svazy dovozců nebo vývozců a orgány, jakož i zástupci země vývozu vyplývá, že aby mohly být považovány za zájmové svazy ve smyslu ustanovení uvedených v bodě 63 tohoto rozsudku, subjekt, který se jako takový prezentuje, nesmí podléhat zásahům ze strany státu vývozu, ale naopak musí mít ve vztahu k tomuto státu nezbytnou nezávislost, aby mohl účinně jednat v postavení zástupce obecných a kolektivních zájmů dovozců nebo vývozců, a nikoli jako zástupce uvedeného státu.
- 67 Tato nezávislost zájmových svazů uvedených v základním nařízení odráží nezávislost, která je přiznána sdružením na základě svobody sdružování definované v článku 12 Listiny základních práv Evropské unie, jelikož tato přiznává sdružením právo vyvíjet svou činnost a působit bez neodůvodněného zásahu státu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. června 2020, Komise v. Maďarsko (Transparentnost sdružování), C-78/18, EU:C:2020:476, body 110 až 113]. Taková konvergence se však omezuje na neexistenci zásahů ze strany dotčeného státu zpochybňujících zastupování obecných a kolektivních zájmů dovozců nebo vývozců sdružením, jelikož cílem tohoto nařízení je provést pravidla antidumpingové dohody, jejímž cílem je podporovat světový obchod a nikoli svobodu sdružování.

- 68 Zadruhé z doslovného výkladu a kontextu pojmu „zájmový svaz dovozců nebo vývozců“, který je uveden v bodech 62 a 63 tohoto rozsudku, vyplývá, že cíl takového svazu musí zahrnovat zastupování dovozců nebo vývozců výrobku, který je předmětem antidumpingového šetření. Toto zastupování vyžaduje, aby mezi členy takového svazu byl značný počet dovozců nebo vývozců tohoto výrobku. Kromě toho vyžaduje, aby dovoz nebo vývoz uvedeného výrobku těmito členy byl značný, aby dotýčný svaz mohl obecně zohlednit charakteristické rysy činnosti dovozců nebo vývozců téhož výrobku.
- 69 Tento výklad potvrzuje cíl sledovaný základním nařízením, uvedený v bodě 64 tohoto rozsudku, jenž vyžaduje účast zájmových svazů dovozců nebo vývozců jako účastníků řízení v antidumpingovém řízení. Zájmy těchto svazů totiž mohou být legitimní pouze za podmínky, že tyto svazy skutečně zastupují dovozce nebo vývozce dumpingového výrobku.
- 70 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba pojem „zájmový svaz dovozců nebo vývozců“ ve smyslu uvedeného nařízení chápat tak, že označuje seskupení, jehož cíl zahrnuje zastupování kolektivních a obecných zájmů dovozců nebo vývozců dumpingového výrobku, což vyžaduje, aby toto seskupení bylo nezávislé na státních orgánech, aby mohlo zajistit toto zastupování, a mezi svými členy mělo značný počet dovozců nebo vývozců, jejichž dovoz nebo vývoz tohoto výrobku jsou značné.
- 71 Vzhledem k tomu, že je na navrhovateli, aby prokázal svou aktivní legitimaci, bylo v tomto případě povinností CCCME prokázat, že je takovým zájmovým svazem dovozců nebo vývozců dotčeného výrobku.
- 72 V tomto ohledu CCCME ve své žalobě před Tribunálem tvrdila, že mezi její členy patří 19 vyvážejících výrobců dotčeného výrobku, jimž bylo sporným nařízením uloženo antidumpingové clo. Kromě toho ze stanov CCCME vyplývá, že je neziskovou společenskou organizací, již dobrovolně založily podniky a instituce zaregistrované v Číně, které působí v oblasti dovozu a vývozu, investic a spolupráce v odvětví strojů a elektronických výrobků (článek 2), a že jejím účelem je mimo jiné chránit práva a oprávněné zájmy svých členů a podporovat zdravý rozvoj strojírenského a elektronického průmyslu (článek 3). CCCME proto zahrnuje vývozce dumpingového výrobku a je oprávněna chránit jejich zájmy.
- 73 Jak nicméně uvádí Komise, stanovy CCCME uvádějí, že sdružení je pod dohledem, řízením a obchodním vedením dvou ministerstev Čínské lidové republiky (článek 4) a své příslušné činnosti provádí v souladu s úkoly a schváleními čínské vlády (čl. 6 odst. 2). Tyto skutečnosti přitom potvrzují, že CCCME není dostatečně nezávislá na čínských státních orgánech, aby mohla být považována za „zájmový svaz“ vývozců dotčeného výrobku.
- 74 CCCME mimoto nepředkládá důkaz, že zastupuje dovozce nebo vývozce dotčeného výrobku. V této souvislosti Komise během řízení před Tribunálem uvedla, že CCCME působí ve všech odvětvích strojírenství a elektroniky a má více než 10 000 členů. Když byla CCCME navíc v průběhu řízení konfrontována s námitkou Komise, že nezastupuje značný počet vyvážejících výrobců dotčeného výrobku, omezila se na odkaz zaprvé na bod 25 odůvodnění sporného nařízení, ve kterém Komise měla za to, že zastupuje zejména čínské odvětví výrobků z litiny, a zadruhé na důkaz o přistoupení 19 vyvážejících výrobců dotčeného výrobku uvedených v příloze A.4 k její žalobě před Tribunálem, s uvedením, že tento počet je značný. Kromě toho ve své odpovědi na otázky Soudního dvora navrhovatelky uvedly, že zaslaly Komisi seznam 58 čínských vyvážejících výrobců litiny, kteří jsou členy CCCME. Tento seznam však unijním soudům

předložen nebyl a navrhovatelky neupřesnily množství dotčených výrobků vyvážených těmito členy. Z toho vyplývá, že CCCME neprokázala, že mezi svými členy má značný počet dovozců nebo vývozců dotčeného výrobku, ani že vývoz tohoto výrobku jejími členy byl značný.

- 75 CCCME proto neměla aktivní legitimaci podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, takže žaloba, kterou podala vlastním jménem, musí být odmítnuta jako nepřijatelná a Tribunál nesprávně přezkoumal žalobní důvody založené na porušení procesních práv CCCME, které byly vzneseny na podporu této žaloby.

2. K pravomoci CCCME zastupovat své členy v soudním řízení

a) Argumentace účastnic řízení

- 76 Komise tvrdí, že se Tribunál v bodech 98 až 103 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že k tomu, aby sdružení mohlo podat žalobu jménem svých členů, není nutné, aby bylo organizováno demokratickým způsobem. Podle ní obchodní sdružení nemůže být odnoží státu, který je organizován na základě komunistického režimu jedné strany, neboť v takovém případě by toto sdružení bylo povinno hájit zájmy svých členů, jak je tito členové demokraticky definovali vůči tomuto státu, jehož je odnoží. Koncepce, podle níž je obchodní sdružení součástí státu a zároveň hájí kolektivní zájmy svých členů proti tomuto státu, je podle ní v rozporu se základními zásadami zastupitelské demokracie společnými členskými státy. Kromě toho je podle ní zohlednění zvláštností země, v níž je sdružení založeno, v rozporu se zásadou stanovenou v čl. 3 odst. 5 SEU, podle níž Unie ve svých vztazích s okolním světem zastává a podporuje své hodnoty.
- 77 CCCME argumentaci Komise zpochybňuje.

b) Závěry Soudního dvora

- 78 Komise tvrdí, že v bodech 98 až 103 napadeného rozsudku Tribunál nesprávně zamítl námitku nepřijatelnosti vycházející z nepřijatelnosti žaloby, jelikož byla podána CCCME jménem jejích členů. Podle Komise totiž CCCME představuje odnož Čínské lidové republiky a není organizována demokratickým způsobem, takže není oprávněna podat žalobu na neplatnost jménem některých svých členů.
- 79 Na úvod je třeba uvést, že otázka, zda sdružení může zastupovat své členy v rámci žaloby na neplatnost před unijními soudy je otázkou, jež se liší od otázky, zda je „zájmovým svazem dovozců nebo vývozců“ ve smyslu základního nařízení.
- 80 Pokud jde o první otázku, z ustálené judikatury vyplývá, že sdružení, které je pověřeno ochranou kolektivních zájmů některých podniků, může v zásadě podat žalobu na neplatnost podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU pouze v případě, že má na věci vlastní zájem anebo v případě, že podniky, které zastupuje, nebo alespoň některé z nich, mají samostatnou aktivní legitimaci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. března 2018, European Union Copper Task Force v. Komise, C-384/16 P, EU:C:2018:176, bod 87 a citovaná judikatura).

- 81 Na základě tohoto ustanovení je tedy žaloba podaná sdružením jednajícím namísto jednoho nebo více svých členů přípustná, pokud by tito členové mohli sami podat přípustnou žalobu (rozsudek ze dne 22. prosince 2008, *British Aggregates v. Komise*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 39 a citovaná judikatura).
- 82 Jak Tribunál správně uvedl v bodě 84 napadeného rozsudku, možnost sdružení jednat jménem svých členů má za cíl umožnit vyhnout se podávání značného počtu žalob směřujících proti stejným aktům těmito členy.
- 83 Z výše uvedeného vyplývá, že k tomu, aby sdružení mohlo platně podat žalobu před unijními soudy jménem svých členů, je třeba, zaprvé aby fyzické nebo právnické osoby, jejichž jménem jedná, byly jeho členy, zadruhé aby mělo aktivní legitimaci jednat v soudním řízení jejich jménem, zatřetí aby tato žaloba byla podána jejich jménem, začtvrté aby alespoň jeden z členů, jehož jménem sdružení jedná, mohl sám podat přípustnou žalobu a zapáté aby členové, jejichž jménem sdružení jedná, nepodali souběžně žalobu před unijními soudy.
- 84 V rozporu s tím, co tvrdí Komise, zastupování členů sdružení před soudem tímto sdružením nevyžaduje kromě pěti podmínek uvedených v předchozím bodě, aby toto sdružení bylo organizováno demokratickým způsobem. Při přezkumu pojmu „právnická osoba“, uvedeného v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, měl Soudní dvůr za to, že tento pojem zahrnuje jak soukromé právnické osoby, tak veřejnoprávní subjekty a třetí státy, aniž uvádí či zohledňuje jejich demokratickou organizaci [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2021, *Venezuela v. Rada (Dotčení třetího státu)* C-872/19 P, EU:C:2021:507, body 41 až 52]. Z toho vyplývá, že aktivní legitimace těchto osob, subjektů a států na základě tohoto ustanovení na takové organizaci nezávisí.
- 85 V kontextu sporu, jehož předmětem je zrušení nařízení, které zavádí konečné antidumpingové clo, Soudní dvůr rozhodl, že – jak správně zdůrazňuje Tribunál v bodě 99 napadeného rozsudku – neexistence hlasovacího práva některých členů sdružení nebo jiného nástroje, který by jim umožnil prosazovat své zájmy v rámci něj, nepostačuje k prokázání, že předmětem činnosti uvedeného sdružení není zastupování takových členů. Tato neexistence nebrání tomu, aby uvedené sdružení podalo žalobu na neplatnost jménem těchto členů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. února 2019, *Rada v. Growth Energy and Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, body 120 až 125).
- 86 Z toho vyplývá, že v bodech 98 až 103 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, že právo sdružení podat jménem svých členů žalobu nebylo podřízeno podmínce týkající se „reprezentativní povahy tohoto sdružení ve smyslu společné právní tradice členských států“, a tedy v podstatě demokratické povaze organizace tohoto sdružení.
- 87 Proto musí být námitka nepřípustnosti vznesená Komisí vůči žalobě, kterou před Tribunálem podala CCCME jménem svých členů, zamítnuta.

3. K řádnosti plných mocí udělených dalšími devíti navrhovatelkami jejich advokátům

a) Argumentace účastnic řízení

- 88 Komise tvrdí, že se Tribunál v bodech 133 až 137 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když prohlásil žaloby devíti dalších navrhovatelek za přípustné, ačkoli Komise zpochybnila řádnost plných mocí udělených těmito navrhovatelkami jejich advokátům. Podle ní Tribunál nemohl odmítnout takové zpochybnění z důvodu, že jeho jednací řád nevyžaduje prokázání, že pověření udělené advokátovi bylo uděleno zástupcem oprávněným za tímto účelem. V případě zpochybnění vyplývá povinnost ověřit tuto plnou moc příslušející Tribunálu podle ní z článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie.
- 89 Navrhovatelky argumentaci Komise zpochybňují.

b) Závěry Soudního dvora

- 90 Komise tvrdí, že žaloby devíti dalších navrhovatelek byly nepřípustné, protože plné moci označující jejich advokáty obsahovaly chyby, a že Tribunál nemohl odmítnout námitku nepřípustnosti, již v této souvislosti vznesla, s odkazem na skutečnost, že jeho jednací řád nevyžaduje důkaz o tom, že tyto plné moci byly vyhotoveny zástupcem oprávněným za tímto účelem.
- 91 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 19 statutu Soudního dvora Evropské unie, použitelného na Tribunál v souladu s čl. 53 prvním pododstavcem tohoto statutu, k tomu, aby právnické osoby, jako je devět dalších navrhovatelek, mohly jednat před unijními soudy, musí být zastoupeny advokátem oprávněným k výkonu advokacie před soudem podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3; Zvl. vyd. 11/52, s. 3).
- 92 Pokud jde o plnou moc udělenou advokátovi těmito osobami, čl. 51 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanoví, že advokát zastupující účastníka řízení, který je právnickou osobou soukromého práva, je povinen v soudní kanceláři uložit procesní plnou moc udělenou tímto účastníkem řízení. Na rozdíl od znění tohoto řádu platného před 1. červencem 2015 toto ustanovení nestanoví povinnost takové osoby prokázat, že plná moc udělená jejímu advokátovi byla v tomto smyslu řádně vyhotovena zástupcem oprávněným za tímto účelem.
- 93 Okolnost, že tento čl. 51 odst. 3 tuto povinnost nestanoví, však nezabavuje Tribunál povinnosti ověřit řádnost dotčené plné moci v případě zpochybnění. Skutečnost, že žalobce ve fázi podání své žaloby nemusí tento důkaz poskytnout, nemá vliv na povinnost tohoto účastníka řízení řádně zplnomocnit svého advokáta, aby mohl jednat v soudním řízení. Snížením požadavků na důkazy při podání žaloby není dotčena hmotněprávní podmínka, podle níž žalobci musí být řádně zastoupeni svými advokáty. V případě zpochybnění řádnosti plné moci udělené účastníkem řízení jeho advokátovi musí tento účastník řízení prokázat řádnost této plné moci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 1965, Barge v. Vysoký úřad, 14/64, EU:C:1965:13, s. 10).

- 94 Proto jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodech 120 a 121 svého stanoviska, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 136 napadeného rozsudku za to, že jelikož jednacím řádem nevyžaduje důkaz, že plná moc udělená advokátovi byla vyhotovena zástupcem oprávněným za tímto účelem, zpochybnění Komise týkající se řádnosti plných mocí udělených advokátům devíti dalších navrhovatelek muselo být zamítnuto.
- 95 Proto je třeba posoudit přípustnost žalob devět dalších navrhovatelek.
- 96 V tomto ohledu je třeba uvést, že na podporu své námitky nepřipustnosti se Komise dovolává jednak skutečnosti, že některé osoby, které podepsaly dotčené plné moci, neupřesnily svou funkci a nepřiložily dokumenty osvědčující jejich pravomoc podepisovat takové akty, a jednak skutečnosti, že některé osoby, které podepsaly tyto plné moci, jež upřesnily funkci výkonného ředitele, generálního ředitele, finančního kontrolora nebo ředitele, nedoložily, že jsou podle čínského práva oprávněny takové plné moci podepisovat.
- 97 Ačkoli unijní soud musí vyžadovat, aby účastník řízení prokázal řádnost plné moci udělené jeho advokátovi v případě zpochybnění této plné moci protistranou, takový požadavek se uplatní pouze v rozsahu, v němž se toto zpochybnění zakládá na dostatečně konkrétních a přesných důkazech.
- 98 V projednávaném případě Komise takové indicie nepředkládá. Skutečnost, že některé osoby, které podepsaly dotčené plné moci, neupřesňují své funkce, nebo pokud je upřesňují, nedokládají, že jsou na základě čínského práva oprávněny podepsat takové plné moci, takové indicie nepředstavuje.
- 99 Proto musí být námitka nepřipustnosti vznesená Komisí vůči žalobám devíti dalších navrhovatelek zamítnuta.

4. Závěry týkající se přípustnosti žaloby před Tribunálem

- 100 Vzhledem k výše uvedenému je třeba dospět k závěru, že žaloba podaná před Tribunálem je přípustná v části, v níž byla podána CCCME v prvním stupni jménem jejích členů a devíti dalšími navrhovatelkami. Naopak vzhledem k tomu, že CCCME nemá aktivní legitimaci jednat vlastním jménem na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, tato žaloba je nepřipustná v části, v níž byla podána CCCME vlastním jménem. Tribunál tedy nesprávně zkoumal uvedenou žalobu v části, v níž CCCME tvrdila porušení jejích procesních práv, takže důvody uvedené v projednávaném kasačním opravném prostředku týkající se tohoto přezkumu jsou nepřipustné.

B. K věci samé

1. K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 101 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku, jenž obsahuje dvě části, navrhovatelky tvrdí, že v bodech 152 až 211 a 398 až 403 napadeného rozsudku se Tribunál dopustil nesprávného posouzení objemu dovozu, jenž měl být zohledněn ke zjištění existence újmy podle článku 3 základního nařízení.

- 102 V rámci první části tohoto prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky uvádějí, že Tribunál nesprávně potvrdil přístup Komise, podle něhož bylo v projednávané věci možno tuto újmu určit extrapolací absolutních a relativních objemů dovozu za referenční roky a země na následující roky a na jiné země. Taková extrapolace je založena na nepřiměřeném, nehodnověrném a neodůvodněném předpokladu, podle něhož objem a referenční ceny zůstávají v průběhu času a v různých zemích nezměněny.
- 103 Konkrétně se Tribunál údajně dopustil nesprávného posouzení v bodě 194 napadeného rozsudku tím, že odkázal na zohlednění referenčních údajů pro zamítnutí první části prvního žalobního důvodu žaloby na neplatnost podané navrhovatelkami, aniž se zabýval otázkou jejich extrapolace na jiné roky a jiné země. Takový přístup se podle nich nezakládá na skutečných důkazech, jak to vyžaduje čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Předpoklad Komise, podle něhož nedošlo k vývoji dovozu, je absurdní, jelikož údaje o dovozu jsou uváděny právě pro posouzení tohoto vývoje a rozdílů mezi dotýčnými zeměmi.
- 104 Kromě toho se podle nich Tribunál dopustil v bodě 179 tohoto rozsudku nesprávného posouzení tím, že měl za to, že údaje o čínském vývozu, které poskytla CCCME, byly irelevantní. Inherentně nevěrohodná povaha předpokladu Komise, ve spojení s údaji o čínském vývozu, jež prokazují nespolehlivost tohoto předpokladu, podle nich dokazují, že údaje, které Komise zohlednila, nepředstavují skutečné důkazy ve smyslu tohoto čl. 3 odst. 2. Jakýkoli jiný přístup podle nich vede k uložení nepřiměřeného důkazního břemene.
- 105 V druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky mají za to, že Tribunál nesprávně opomenul konstatovat, že Komise nepřezkoumala všechny relevantní skutečnosti s péčí a nestranností, jak je povinna činit na základě zásady řádné správy a povinnosti péče, jakož i na základě povinností, jež pro ni vyplývají z čl. 3 odst. 2, 3, 5 až 7 základního nařízení. Podle navrhovatelek Tribunál nemohl omezit povinnost Komise zohlednit všechny dostupné informace s odkazem jednak na povinnost Komise dodržovat procesní lhůty a jednak na skutečnost, že dodržování těchto povinností musí s dostatečně vysokou pravděpodobností vést ke spolehlivějším výsledkům. Povinnost vycházet ze skutečných důkazů a zohlednit veškeré dostupné informace k získání těchto důkazů podle nich stanoví minimální normu, nezávisle na jakékoli lhůtě, a představuje v tomto smyslu absolutní povinnost. Úvahy uvedené v bodě 68 rozsudku ze dne 10. září 2015, Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572), podle nich takový výklad potvrzují.
- 106 V bodě 200 napadeného rozsudku měl podle nich Tribunál nesprávně za to, že bylo třeba zohlednit skutečnost, že zvažované údaje mohly s dostatečně vysokou pravděpodobností vést ke spolehlivějším výsledkům, než by byly výsledky získané v použitelných lhůtách. Zaprvé by totiž bylo obtížné stanovit takový stupeň pravděpodobnosti před získáním těchto prvních výsledků a zadruhé by jedinou použitelnou lhůtou pro získání údajů o dovozech byla celková doba šetření, jež trvala patnáct měsíců.
- 107 Posouzení Tribunálu v bodech 199 až 202 tohoto rozsudku podle nich porušuje povinnost Komise přezkoumat i bez návrhu všechny dostupné informace, jelikož toto posouzení by vedlo k závěru, že Komise nemusela učinit absolutně nic pro splnění své povinnosti konzultovat všechny dostupné zdroje z důvodu, že by to bylo nepřiměřené. Navrhovatelky rovněž zpochybňují konstatování Tribunálu v bodě 205 uvedeného rozsudku, podle něhož Komise nebyla povinna zaslat celním orgánům žádost z důvodu, že by to představovalo značnou pracovní zátěž a vyžadovalo by to značnou dobu. Podle navrhovatelek by předpoklad, že takový požadavek je nepřiměřený, zbavil čl. 6 odst. 3 a 4 základního nařízení veškerého smyslu.

- 108 V rozporu s posouzeními Tribunálu v bodech 205 a 206 téhož rozsudku, by přezkum všech transakcí uskutečněných během dvou konkrétních, avšak omezených období, a to pro dvě konkrétní země, poskytl významné informace o přiměřenosti a hodnověrnosti hypotézy, že v průběhu času nedošlo k vývoji dovozu, a umožnil by přesnější extrapolaci.
- 109 V bodě 209 napadeného rozsudku měl podle nich Tribunál nesprávně za to, že dovozci v tomto ohledu neposkytli informace. Komise totiž nepožadovala tyto informace, které by byly reprezentativnější než extrapolace, k níž přikročila při neexistenci takových informací. V každém případě se Tribunál dopustil zjevně nesprávného posouzení, když konstatoval, že vybraní dovozci nebyli dostatečně reprezentativní pro všechny dovozce dotčeného výrobku, jelikož na základě čl. 17 odst. 1 základního nařízení reprezentativní byli.
- 110 Komise a vedlejší účastnice argumentaci navrhovatelek zpochybňují.

b) Závěry Soudního dvora

1) Úvodní poznámky

- 111 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise řádně prokázala objem dumpingového dovozu, aby mohla zjistit existenci újmy podle článku 3 základního nařízení.
- 112 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak vyplývá z ustálené judikatury Soudního dvora, že v oblasti společné obchodní politiky, a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských a politických situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc. Tato široká posuzovací pravomoc se týká mimo jiné i zjišťování újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie v rámci antidumpingového řízení (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise proti Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 35 a 36, jakož i citovaná judikatura).
- 113 Soudní přezkum takového posouzení musí být tedy omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda jsou skutková zjištění věcně správná a zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci. Tak je tomu mimo jiné i v případě, kdy je v rámci antidumpingového šetření zjišťováno, jaké činitele způsobují újmu výrobnímu odvětví Unie (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise proti Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 36 a citovaná judikatura).
- 114 Hodnocení důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá zjištění, ze strany Tribunálu navíc nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení těchto orgánů. Toto hodnocení nezasahuje do široké posuzovací pravomoci uvedených orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení toho, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené zmíněnými orgány. Tribunálu tedy přísluší nejen ověřit věcnou správnost předložených důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být zohledněny při posuzování komplexní situace, a zda o ně lze opřít závěry, které jsou z nich vyvozovány (rozsudek ze dne 28. dubna 2022, Yieh United Steel v. Komise, C-79/20 P, EU:C:2022:305, bod 58 a citovaná judikatura).

115 Právě s ohledem na tyto skutečnosti je třeba přezkoumat jednotlivé důvody vznesené navrhovatelkami v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

2) K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

116 V rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál nesprávně kvalifikoval předpoklady Komise pro vymezení objemu dovozu jako „odůvodněné“ a z nich vyplývající odhady jako „přiměřené“ a „spolehlivé“. Tribunál tedy nemohl mít za to, že Komise založila své posouzení tohoto objemu na skutečných důkazech, jak vyžaduje čl. 3 odst. 2 základního nařízení.

117 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě tohoto ustanovení se zjištění existence újmy zakládá na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní posouzení zejména objemu dumpingového dovozu. Uvedené ustanovení tedy upřesňuje dokazování a šetření příslušející Komisi jako orgánu provádějícímu šetření za účelem prokázání existence újmy, aby bylo možno uložit antidumpingové clo.

118 Základní nařízení nicméně pojem „skutečné důkazy“ nedefinuje. S ohledem na doslovný význam tohoto pojmu, na jeho kontext, zejména požadavek objektivního posouzení uvedený v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení, a na účel zjišťování újmy, a sice umožnit uložení antidumpingového cla na dumpingový dovoz, uvedený pojem označuje objektivní skutečnosti, které přesvědčivým, objektivním a ověřitelným způsobem prokazují existenci indikátorů této újmy. Vylučuje tedy, že by tyto indikátory mohly představovat pouhá tvrzení, domněnky nebo nejisté úvahy.

119 Taková definice respektuje požadavek připomenutý v bodě 61 tohoto rozsudku, podle něhož texty sekundární legislativy musí být vykládány v co největším možném rozsahu v souladu s mezinárodními dohodami uzavřenými Unií. Pojem „skutečné důkazy“, jenž je uveden i v čl. 3 odst. 1 antidumpingové dohody, jehož obsah je shodný s obsahem čl. 3 odst. 2 základního nařízení, byl vyložen odvolacím orgánem WTO v bodě 192 jeho zprávy ze dne 24. července 2001 ve věci „Spojené státy – Antidumpingová opatření uplatňovaná na některé výrobky z ocele válcované za tepla původem z Japonska“ (WT/DS184/AB/R), v tom smyslu, že tyto důkazy musí být potvrzující, objektivní, jakož i ověřitelné, a že musí být spolehlivé.

120 V projednávané věci z napadeného rozsudku vyplývá, že pro výpočet objemu dovozu dotčeného výrobku během posuzovaného období použila Komise údaje od Eurostatu zařazené podle kódů kombinované nomenklatury (KN). Musela však tyto údaje upravit, protože se týkaly nejen dotčeného výrobku, ale také komunálních zařízení.

121 Konkrétně pro výrobky z netvárné litiny patřící pod kód KN ex 732510 00 Komise disponovala pro období od data začátku posuzovaného období, tedy od 1. ledna 2013, do 1. ledna 2014 údaji rozčleněnými do podpoložek, z nichž dvě zahrnovaly výlučně tyto výrobky, a třetí zahrnovala posledně uvedené výrobky, jakož i další výrobky. Toto členění na podpoložky však bylo od 1. ledna 2014 ukončeno. S cílem vyčlenit údaje týkající se výrobků z netvárné litiny za období od 1. ledna 2014 do data konce období šetření, tedy do 30. září 2016, Komise zohlednila 60 % účtovaného objemu jako čínský dovoz pod kódem KN ex 732510 00, jelikož toto procento odpovídalo podílu představovanému výrobky z netvárné litiny dovezenými pod tímto kódem před 1. lednem 2014 v poměru ke všem výrobkům dovezeným pod uvedeným kódem, s ohledem na klasifikaci do tří podpoložek výrobků z netvárné litiny, která existovala před tímto posledně uvedeným datem. Pro poslední z těchto podpoložek, která nezahrnovala výlučně výrobky

z netvárné litiny, se podíl těchto posledně uvedených výrobků odhadoval na 30 %. Podobný výpočet byl proveden pro dovoz z Indie a ostatních dotčených třetích zemí (body 159 a 160 napadeného rozsudku).

- 122 Výrobky převzaté pod kód KN ex 7325 99 10 v průběhu posuzovaného období zahrnovaly tvárnou litinu, jakož i další výrobky. Pro účely zohlednění pouze výrobků z tvárné litiny Komise zohlednila 100 % zaúčtovaných transakcí jako čínský dovoz pod tímto kódem, s vynětím 14 645 tun. Toto vynětí odpovídalo transakcím uskutečněným během roku 2004, které se netýkaly dotčeného výrobku, protože v souvislosti s tímto rokem Komise disponovala údaji pro Čínu uvádějícími dovoz odpovídající uvedenému kódu, ale netýkající se dotčeného výrobku. Podobný výpočet byl proveden pro dovoz z Indie. Na základě šetření provedených žadatelem měla Komise rovněž za to, že dovoz původem z jiných třetích zemí patřící pod stejný kód neobsahoval výrobky z tvárné litiny (body 162 až 164 napadeného rozsudku).
- 123 V bodech 183 až 196 napadeného rozsudku Tribunál odmítl výtku navrhovatelek, podle které údaje použité Komisí byly založeny na neodůvodněných a nepřiměřených předpokladech, které nebyly založeny na žádném skutečném důkazu. Odůvodnil toto odmítnutí tím, že rozhodl, že vzhledem k neexistenci přesnějších a novějších informací podobného nebo vyššího stupně spolehlivosti, s přihlédnutím k přiměřenosti a spolehlivosti odhadů předložených Komisí a s ohledem na širokou posuzovací pravomoc přiznanou tomuto orgánu, byl objem dovozu stanoven správně.
- 124 Na podporu první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vznáší dva argumenty. Zaprvé mají za to, že předpoklad, že rozdělení jednotlivých typů výrobku v rámci kódu KN bylo v různých zemích v průběhu času konstantní a rovnocenné, není ani přiměřený, ani spolehlivý. Při neexistenci důkazů v tomto smyslu by bylo absurdní mít za to, že se toto rozdělení nezměnilo.
- 125 V tomto ohledu je třeba uvést, že při neexistenci spolehlivějších dostupných údajů mohou údaje získané po úpravě jiných údajů představovat skutečné důkazy, jak jsou definovány v bodě 118 tohoto rozsudku, za podmínky, že jednak tyto jiné údaje samy o sobě představují takové skutečné důkazy a jednak dotčené úpravy byly provedeny na základě přiměřených předpokladů, takže výsledek těchto úprav je spolehlivý.
- 126 V projednávané věci je nesporné, že údaje od Eurostatu, které Komise po úpravách použila k určení objemu dotčeného dovozu, představovaly skutečné důkazy, jak jsou definovány v bodě 118 tohoto rozsudku.
- 127 Kromě toho při neexistenci spolehlivějších dostupných důkazů Tribunál mohl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, potvrdit předpoklad Komise, podle něhož bylo důvodné mít za to, že v rámci téhož kódu KN zůstal podíl dovozu poklopů kanalizačních šachet představujících dotčený výrobek ve srovnání s výrobky komunálních zařízení v průběhu času stabilní. Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, skutečnost, že přezkum Komise má za cíl posoudit vývoj objemu dovozu, neprokazuje, že tento předpoklad je nesprávný, jelikož takový vývoj je možný při zachování stabilního rozdělení různých typů výrobků v rámci téhož kódu KN.
- 128 Stejně tak při neexistenci spolehlivých údajů pro třetí země kromě Čínské lidové republiky, pokud jde o procentní podíl dovozu dotčeného výrobku ve srovnání s jinými výrobky patřícími pod stejný kód KN, Komise mohla vzít v úvahu procentní podíl tohoto dovozu, jak byl stanoven pro dovoz

z Číny. Při neexistenci jiných spolehlivých a dostupných údajů týkajících se uvedeného dovozu dotčeného výrobku třetími zeměmi Komise totiž mohla považovat takovou extrapolaci za přiměřenou.

- 129 V důsledku toho je třeba odmítnout první argument uvedený navrhovatelkami na podporu první části jejich prvního důvodu kasačního opravného prostředku.
- 130 Zadruhé navrhovatelky zpochybňují posouzení Tribunálu, podle něhož odhady Komise pro účely posouzení objemu dovozu bylo možno považovat za přiměřené a spolehlivé. Podle nich se Tribunál dopustil nesprávného posouzení, když v bodě 179 napadeného rozsudku rozhodl, že čínské údaje o vývozu, které předložily, nejsou relevantní, zatímco tyto údaje naopak prokazují, že údaje Komise o dovozu byly nadhodnoceny.
- 131 V bodě 179 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že pokud žalobce chce napadnout spolehlivost údajů týkajících se objemu dovozu použitých Komisí a mít ve věci úspěch, nemůže se omezit na předložení alternativních čísel, například čísel získaných na základě údajů od celních orgánů, od nichž dotčený dovoz pochází, ale musí předložit důkazy, které mohou zpochybnit údaje poskytnuté Komisí.
- 132 V uvedeném bodě 179 tak Tribunál upřesnil, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení a uložil nepřiměřené důkazní břemeno, za jakých podmínek může žalobce platně zpochybnit spolehlivost určitých údajů použitých Komisí. Takové zpochybnění se nemůže omezit na poskytnutí alternativních údajů, ale rovněž musí uvést důvody, proč jsou tyto alternativní údaje spolehlivější než údaje použité Komisí.
- 133 Druhý argument předložený navrhovatelkami na podporu první části jejich prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být proto rovněž odmítnut.
- 134 Vzhledem k souhrnu výše uvedených důvodů je tedy první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku třeba zamítnout.

3) Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

- 135 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky na jedné straně tvrdí, že závěry uvedené v bodech 199 a 200 napadeného rozsudku jsou stíženy nesprávným právním posouzením, jelikož Tribunál nesprávně omezil povinnost Komise zohlednit všechny dostupné informace s odůvodněním, že je třeba zohlednit procesní lhůty a skutečnost, že dodržení této povinnosti musí s dostatečně vysokou pravděpodobností vést ke spolehlivějším výsledkům, než jsou výsledky dosažené v těchto lhůtách. Povinnost vycházet ze skutečných důkazů a zohlednit všechny dostupné informace za účelem získání těchto důkazů je absolutní povinností nezávislou na jakékoli lhůtě, jak Soudní dvůr potvrdil v bodě 68 svého rozsudku ze dne 10. září 2015, Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572).
- 136 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle základního nařízení je věcí Komise jakožto orgánu, který provádí šetření, určit existenci dumpingu, újmy a příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou (rozsudek ze dne 12. května 2022, Komise v. Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 47).

- 137 Z toho vyplývá, jak Tribunál správně připomněl v bodě 198 napadeného rozsudku s odkazem na bod 32 rozsudku ze dne 22. března 2012, GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), že role Komise při antidumpingovém šetření není rolí arbitra, jehož pravomoc se omezuje na rozhodnutí pouze s ohledem na informace a důkazy, které mu poskytly strany v rámci šetření. Komise má rovněž povinnost i bez návrhu zkoumat všechny relevantní informace, kterými nedisponuje, ale k nimž může mít sama přístup. V tomto ohledu čl. 6 odst. 3 a 4 základního nařízení opravňuje Komisi žádat členské státy, aby jí předaly informace a uskutečnily všechny nutné kontroly a inspekce.
- 138 Tato povinnost Komise provést přezkum i bez návrhu však musí být uvedena do souladu s ostatními povinnostmi, které jí ukládá základní nařízení. Tento přezkum tedy musí být možno uskutečnit ve lhůtě pro šetření uvedené v čl. 6 odst. 9 tohoto nařízení, aniž je dotčen požadavek stanovený v čl. 3 odst. 2 uvedeného nařízení, podle kterého se zjištění újmy musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení.
- 139 Uvedená povinnost provést přezkum i bez návrhu se mimoto týká pouze informací, k nimž může mít sama přístup a které jsou relevantní pro její antidumpingové šetření. Taková povinnost bude zejména záviset na obsahu, jakož i na spolehlivosti informací a důkazů, které již má k dispozici díky spolupráci účastníků řízení v rámci šetření. Komise je totiž povinna přezkoumat s vyžadovanou řádnou péčí všechny informace, které má k dispozici (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. května 2022, Komise v. Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 50 a citovaná judikatura). V případě, že má Komise k dispozici dostatečně spolehlivé informace, aby vedla uvedené šetření objektivním způsobem, a informace, k nimž může mít sama přístup, pravděpodobně nejsou spolehlivější, nelze po ní vyžadovat, aby vykonávala své pravomoci šetření i bez návrhu.
- 140 Nicméně v případě podrobného zpochybnění přesnosti některých informací účastníkem antidumpingového řízení je Komise povinna s řádnou péčí posoudit opodstatněnost tohoto zpochybnění (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. září 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, bod 68), a pokud je to důvodné, opřít své závěry o další spolehlivé informace.
- 141 Proto se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 199 a 200 napadeného rozsudku rozhodl, že posouzení povinnosti Komise provést přezkum i bez návrhu musí zohlednit jak její povinnost dodržovat procesní lhůty, tak i to, zda zvažované údaje mohou s dostatečně vysokou pravděpodobností vést ke spolehlivějším výsledkům, než jsou výsledky získané v těchto lhůtách, či nikoli.
- 142 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky na druhé straně tvrdí, že v bodech 202 až 210 napadeného rozsudku Tribunál nesprávně uplatnil povinnost Komise zkoumat i bez návrhu všechny dostupné informace, když rozhodl, že Komise není povinna shromažďovat údaje od vnitrostátních celních orgánů ani zasílat dotazníky dovozcům, aby získala spolehlivější údaje nebo ověřila předpoklady, které učinila.
- 143 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 125 tohoto rozsudku, že Komise se může dovolávat údajů získaných po úpravě pouze v případě neexistence spolehlivějších dostupných údajů, což přísluší Komisi přezkoumat i bez návrhu.

- 144 Pokud jde dále o údaje, které Komise mohla shromáždit od vnitrostátních celních orgánů, je třeba zaprvé uvést, že v bodě 202 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že by bylo nepřiměřené po Komisi požadovat, aby shromáždila seznamy dovozu pro každou jednotlivou transakci od celních orgánů všech členských států, zanalyzovala je za účelem určení, zda je lze vzít v úvahu, a poté shromáždila údaje o dotčeném výrobku za čtyři roky pro celou Unii.
- 145 Takové posouzení nepředstavuje nesprávné použití povinnosti Komise provést přezkum i bez návrhu. Takové shromažďování údajů by vyžadovalo ověření každého dovozu poklopů kanalizačních šachet do Evropské unie během období šetření, čehož by bylo prakticky nemožné dosáhnout ve stanovené lhůtě. Jak přitom bylo vysvětleno v bodě 138 tohoto rozsudku, povinnost Komise provést přezkum i bez návrhu však musí být uvedena do souladu s ostatními povinnostmi, které jí ukládá základní nařízení, zejména se lhůtami stanovenými posledně uvedeným nařízením.
- 146 Zadruhé je třeba uvést, že v bodech 205 a 206 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že Komise nebyla ani povinna sestavit vzorek údajů shromážděním určitých podrobnějších údajů od vnitrostátních celních orgánů, neboť zaprvé by vytvoření takového vzorku představovalo značnou pracovní zátěž a vyžadovalo by značnou dobu, což je třeba zohlednit s ohledem na striktní procesní lhůty uložené Komisi, a zadruhé by mohla být zpochybněna relevance takového vzorku, jelikož by se dalo pochybovat o reprezentativnosti vybraných transakcí a vzorek by neumožňoval přesně vypočítat objem dovozu dotčeného výrobku.
- 147 Toto posouzení Tribunálu neporušuje ani povinnost Komise provést přezkum i bez návrhu, jelikož se nejeví, že by shromáždění vzorku od vnitrostátních celních orgánů umožnilo získat spolehlivější údaje, než jsou upravené údaje zohledněné Komisí v projednávané věci.
- 148 Pokud jde konečně o údaje, které Komise mohla shromáždit od dovozců, Tribunál měl v bodech 207 až 209 napadeného rozsudku za to, že Komise nebyla v projednávané věci povinna tyto údaje shromáždit, jelikož by nebyly spolehlivější. Toto posouzení odůvodnil tím, že uvedl, že zaprvé 28 dovozců, kteří se přihlásili během šetření, poskytlo ve svých odpovědích na dotazník připojený k oznámení o zahájení šetření celkové údaje ukazující objem dovozu dotčeného výrobku z Číny a Indie, zadruhé uvedené údaje nebyly rozčleněny podle kódů KN, do kterých tento výrobek patřil, a zatřetí tyto odpovědi mohly být ověřeny pouze v případě tří dovozců zařazených do vzorku, kteří odpověděli na tento dotazník a o nichž nebylo prokázáno, že byli dostatečně reprezentativní pro všechny dovozce uvedeného výrobku. Tribunál podpořil toto posledně uvedené posouzení odkazem na skutečnost, kterou uvedla Komise, že trh byl roztržštěný a vyznačoval se velkým počtem malých a středních podniků a že v této souvislosti nebylo vyloučeno, že mnoho dalších dovozců, kteří nebyli ve spojení, působili na trhu a neměli přímý zájem na spolupráci při šetření, se nepřihlásilo.
- 149 V tomto ohledu je třeba uvést, že pouhá skutečnost, že odpovědi dovozců na tento dotazník neobsahovaly dostatečně podrobné informace o dotčených dovozech, nepostačuje k tomu, aby Komise byla zbavena povinnosti i bez návrhu přezkoumat, zda tito dovozci disponují spolehlivějšími údaji, než jsou údaje sestavené na základě údajů od Eurostatu. Nesprávné posouzení, jehož se Tribunál v tomto ohledu dopustil, je však irelevantní. Jak totiž Komise uvedla ve své kasační odpovědi, i kdyby si vyžádala podrobnější informace, tyto informace by byly méně vyčerpávající než informace od Eurostatu. Skutkové posouzení, podle něhož nebylo vyloučeno, že mnoho dalších nezávislých dovozců působících na trhu nemělo přímý zájem na spolupráci při šetření, je nesporné. Není tedy prokázáno, že by shromažďování údajů o dovozu od dovozců umožnilo získání spolehlivějších údajů, než byly upravené údaje, které Komise zohlednila v projednávané věci.

- 150 Z výše uvedených důvodů je třeba zamítnout druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, a tedy i tento první důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

2. Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 151 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že v bodech 305 až 311 napadeného rozsudku Tribunál nesprávně potvrdil posouzení Komise týkající se újmy způsobené společnosti Saint-Gobain PAM a příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a touto újmou. Tato posouzení podle nich nejsou založena na skutečných důkazech a na objektivním posouzení ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, neboť při výpočtu uvedené újmy nebyly zohledněny zisky vyplývající z prodejů ve prospěch prodejních subjektů ve spojení se společností Saint-Gobain PAM. Tím, že Komise vzala v úvahu pouze výrobní náklady vynaložené společností Saint-Gobain PAM v rámci výroby, bez ohledu na typ následného prodeje, nezohlednila při výpočtu celkové ziskovosti tohoto podniku „skryté“ zisky, které posledně uvedená společnost získala z prodeje těmto subjektům při prodeji dotčeného výrobku. Tyto zisky se pro účely výpočtu újmy považovaly za náklady, takže ziskovost společnosti Saint-Gobain PAM byla podhodnocena a újma nadhodnocena.
- 152 Komise a vedlejší účastnice řízení v první řadě tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný, neboť tvrzené nesprávné právní posouzení je nepochopitelné a usiluje o zpochybnění skutkového posouzení, jež nebylo napadeno, a podpůrně tvrdí, že je neopodstatněný.

b) Závěry Soudního dvora

- 153 Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že porušil čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení tím, že potvrdil posouzení Komise týkající se újmy způsobené společnosti Saint-Gobain PAM. Při tomto posouzení byla podle nich tato újma nadhodnocena, protože Komise měla nesprávně za to, že zisky společnosti Saint-Gobain PAM z prodejů jejím prodejním subjektům ve spojení představují náklady.
- 154 V tomto ohledu je třeba uvést, že pátou částí prvního žalobního důvodu jejich žaloby před Tribunálem navrhovatelky Komisi vytýkaly, že pro účely výpočtu újmy vzniklé společnosti Saint-Gobain PAM použila ceny fakturované za další prodeje v rámci skupiny společností, do níž tento unijní výrobce patří, tedy převodní ceny, ačkoliv skutečná ziskovost měla být posouzena porovnáním hodnoty prodejů nezávislým zákazníkům s náklady vynaloženými na výrobu výrobků, jakož i s prodejními, administrativními a ostatními všeobecnými náklady dalších prodejců.
- 155 V bodech 305 až 307 napadeného rozsudku Tribunál tuto výtku zamítl s tím, že měl za to, že skutečnost, že společnost Saint-Gobain PAM prodávala dotčený výrobek jak přímo nezávislým zákazníkům, tak nepřímo prostřednictvím obchodníků ve spojení, nemá vliv na určení výrobních nákladů, jelikož oba typy prodejů se týkaly výrobků, které tento podnik vyráběl, a že hodnota zohledněná Komisí odpovídala výrobním nákladům vynaloženým uvedeným podnikem nezávisle na typu pozdějšího prodeje. Tribunál z toho dovodil, že skutečnost, že některé prodeje byly

provedeny prostřednictvím společností ve spojení, tedy neměla žádný dopad na výpočet výrobních nákladů společnosti Saint-Gobain PAM, a tedy na posouzení újmy, která vznikla výrobnímu odvětví Unie.

- 156 Tribunál tedy neměl za to, že zisky společnosti Saint-Gobain PAM z prodeje dotčeného výrobku jejím prodejním subjektům ve spojení tvořily část nákladů této společnosti pro účely stanovení újmy utrpěné výrobním odvětvím Unie. U přímých i nepřímých prodejů uskutečněných prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení totiž zohledněnými náklady byly výrobní náklady společnosti Saint-Gobain PAM.
- 157 Výtka navrhovatelek, podle níž zohledněné náklady společnosti Saint-Gobain PAM zahrnovaly zisky této společnosti pocházející z prodejů, které tato společnost uskutečnila, prodejním subjektům ve spojení, má zpochybnit skutkové posouzení Tribunálu, aniž bylo prokázáno, či dokonce tvrzeno jakékoli zkreslení důkazů. Tato výtka je přitom nepřipustná v souladu s ustálenou judikaturou, podle níž je ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i důkazů, které mu jsou předloženy, příslušný pouze Tribunál. Posouzení tohoto skutkového stavu a důkazů, s výhradou případu jejich zkreslení, tedy nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci přezkoumání kasačního opravného prostředku (rozsudek ze dne 2. února 2023, Španělsko a další v. Komise, C-649/20 P, C-658/20 P a C-662/20 P, EU:C:2023:60, bod 98, jakož i citovaná judikatura).
- 158 S ohledem na výše uvedené důvody proto musí být druhý důvod kasačního opravného prostředku odmítnut jako nepřipustný.

3. Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 159 Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku, který se skládá ze dvou částí, navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení, když měl v bodech 371 až 392 a v bodě 397 napadeného rozsudku za to, že nebylo nezbytné provést analýzu podle segmentů za účelem posouzení existence příčinné souvislosti mezi dovozem dotčeného výrobku a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie, bez ohledu na rozdíly mezi standardními a nestandardními výrobky, jakož i na rozdíly mezi výrobky z šedé litiny a z tvárné litiny.

a) K první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku

1) Argumentace účastnic řízení

- 160 V rámci první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že omezil případy, v nichž je třeba provést analýzu újmy podle segmentů, na případy, ve kterých dotčené výrobky nejsou zaměnitelné. V bodě 378 napadeného rozsudku měl podle nich nesprávně za to, že analýza podle segmentů není vyžadována, pokud jsou tyto výrobky dostatečně zaměnitelné a v bodech 383 až 392 napadeného rozsudku nesprávně omezil svou analýzu na otázku, zda uvedené výrobky představují jediný výrobek pro účely antidumpingového řízení s odkazem na rozsudek ze dne 10. března 1992, Sanyo Electric v. Rada (C-177/87, EU:C:1992:111). Podle navrhovatelek existují významné rozdíly mezi standardními a nestandardními výrobky, jakož i mezi výrobky z šedé litiny a výrobky z tvárné litiny. Tyto rozdíly jsou přitom pro zákazníky těchto výrobků důležité. Kromě

toho se dotčený dovoz týká výlučně standardních výrobků a téměř výlučně výrobků z tvárné litiny. Takové skutečnosti odůvodňují analýzu podle segmentů, která má vliv na posouzení příčinné souvislosti.

- 161 Komise má za to, že tato první část je nepřijatelná, jelikož navrhovatelky dostatečně přesně neidentifikovaly nesprávné právní posouzení, kterým je napadený rozsudek údajně stížen. Kromě toho Komise a vedlejší účastnice řízení tvrdí, že uvedená první část není opodstatněná.

2) Závěry Soudního dvora

- 162 Pokud jde o přípustnost první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i z čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, jinak je kasační opravný prostředek nebo předmětný důvod kasačního opravného prostředku nepřijatelný (viz zejména rozsudky ze dne 10. listopadu 2022, Komise v. Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, bod 29, a ze dne 15. prosince 2022, Picard v. Komise, C-366/21 P, EU:C:2022:984, bod 52).
- 163 V této první části navrhovatelky nicméně dostatečně přesně uvádějí tvrzené nesprávné právní posouzení a důvody, proč se podle nich Tribunál tohoto nesprávného posouzení dopustil. Mají totiž za to, že Tribunál nesprávně omezil svou analýzu újmy podle segmentů způsobenou dumpingovým dovozem na předpoklad, že dotčené výrobky nejsou vzájemně zaměnitelné, a na podporu svého tvrzení odkazují na rozsudky ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada (T-35/01, EU:T:2004:317), a ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, EU:T:2019:691). Námitka nepřijatelnosti vznesená Komisí tedy musí být zamítnuta.
- 164 Pokud jde o opodstatněnost uvedené první části, je třeba připomenout, že podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení musí zjištění újmy zahrnovat objektivní posouzení objemu dumpingového dovozu, účinku tohoto dovozu na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a následného vlivu uvedeného dovozu na výrobní odvětví Unie. Článek 3 odst. 3 tohoto nařízení ohledně účinku dumpingového dovozu na ceny stanoví, že je nutné posoudit, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany tohoto dovozu.
- 165 Ačkoli základní nařízení neukládá žádnou konkrétní metodu pro analýzu cenového podbízení, ze samotného znění čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení vyplývá, že metoda použitá ke zjištění případného cenového podbízení se musí v zásadě uplatňovat na úrovni „obdobného výrobku“ ve smyslu čl. 1 odst. 4 uvedeného nařízení, i když tento výrobek může sestávat z různých typů výrobků, které spadají do několika segmentů trhu. Základní nařízení tudíž Komisi v zásadě neukládá povinnost provést analýzu existence cenového podbízení na jiné úrovni, než je úroveň obdobného výrobku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 73 až 75).
- 166 Vzhledem k tomu, že je Komise podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení povinna provést „objektivní posouzení“ účinku dumpingového dovozu na ceny obdobných výrobků výrobního odvětví Unie, tento orgán musí v rámci analýzy cenového podbízení zohlednit všechny relevantní skutečné

důkazy, a tedy případně i důkazy týkající se jednotlivých segmentů trhu dotčeného výrobku (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 77).

- 167 Proto za účelem zajištění objektivitu analýzy cenového podbízení Komise může být za určitých okolností i přes svou širokou posuzovací pravomoc povinna provést takovou analýzu na úrovni segmentů trhu dotčeného výrobku. Tak tomu může být v situaci, která se vyznačuje výraznou segmentací trhu dotčeného výrobku a skutečností, že dovoz, který byl předmětem antidumpingového šetření, se z velké části koncentroval v jednom ze segmentů trhu dotčeného výrobku, avšak za předpokladu, že je řádně zohledněn obdobný výrobek jako celek. Tak tomu může být i ve zvláštní situaci charakterizované vysokou koncentrací domácího prodeje a dumpingového dovozu v jednotlivých segmentech a poměrně významnými cenovými rozdíly mezi těmito segmenty. Za těchto podmínek může být Komise povinna zohlednit tržní podíly každého typu výrobku a tyto cenové rozdíly, aby zajistila objektivitu analýzy týkající se existence cenového podbízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 78 až 81, 110 a 111).
- 168 S ohledem na výše uvedené měl Tribunál správně za to, jak uvedl v bodě 378 napadeného rozsudku, že analýza podle segmentů není vyžadována, pokud jsou dotčené výrobky dostatečně zaměnitelné. Dostatečně zaměnitelná povaha těchto typů výrobku totiž zajišťuje neexistenci výrazné segmentace trhu, a tudíž objektivitu analýzy cenového podbízení, neboť má za následek, že prodej unijních výrobků bude ovlivněn dumpingovými dovozy nezávisle na segmentu těchto výrobků nebo těchto dovozů.
- 169 Z toho vyplývá, že je-li taková zaměnitelnost prokázána, vnímání rozdílů mezi standardními a nestandardními výrobky a mezi výrobky z šedé a tvárné litiny zákazníky těchto výrobků a skutečnost, že dumpingový dovoz se týká výlučně standardních výrobků a téměř výhradně výrobků z tvárné litiny, nemohou odůvodnit analýzu podle segmentů.
- 170 Tribunál se mimoto nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 383 napadeného rozsudku rozhodl, že skutečnost, že výrobky patří do různých sortimentů, nepostačuje k tomu, aby sama o sobě prokazovala jejich nedostatečnou zaměnitelnost, a tudíž vhodnost provedení analýzy podle segmentů. Jak Tribunál v tomto bodě správně uvádí, výrobky různých kategorií totiž mohou mít stejné funkce nebo uspokojovat stejné potřeby.
- 171 První část třetího důvodu kasačního opravného prostředku musí být tudíž zamítnuta jako neopodstatněná.

b) Ke druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku

1) Argumentace účastníků řízení

- 172 V rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál se v napadeném rozsudku dopustil nesprávného posouzení, když nezohlednil jejich argument a ani na něj neodpověděl, podle něhož bylo třeba zohlednit povahu dumpingového dovozu za účelem posouzení existence příčinné souvislosti. Podle navrhovatelek nemohla být s ohledem na povahu tohoto dovozu, jenž sestává téměř výlučně ze standardních výrobků a výrobků z tvárné litiny, prokázána žádná příčinná souvislost podle čl. 3 odst. 6 a 7 základního

nařízení mezi uvedeným dovozem a újmou pro „obdobný výrobek“ bez podrobnějšího přezkoumání této újmy týkající se na jedné straně výrobků z tvárné litiny v porovnání s výrobky z šedé litiny a na druhé straně standardních výrobků v porovnání s nestandardními výrobky.

- 173 Pro ilustraci závažnosti tohoto nesprávného posouzení Tribunálu navrhovatelky tvrdí, že Komise použila metodu srovnání výrobků založenou na PCN (dále jen „metoda PCN“) pouze v rámci přezkumu existence cenového podbízení, a nikoli ukazatelů existence újmy, jako je objem prodeje a ziskovost, které byly posuzovány pouze pro obdobný výrobek jako celek. V důsledku toho Komise nemohla určit, zda se újma zjištěná na základě každého z těchto ukazatelů týkala segmentu dotčeného čínským dovozem, a tedy byla tato újma způsobena tímto dovozem. Kromě toho skutečnost, že Komise zjistila existenci cenového podbízení pouze u 62,6 % celkového prodeje výrobců v Unii, zvyšuje potřebu posoudit, zda se újma zjištěná u obdobného výrobku týká kategorií výrobků, které nebyly předmětem žádného nebo téměř žádného dovozu. V každém případě Tribunál nesprávně uložil navrhovatelkám nadměrné důkazní břemeno, pokud jde o stanovení rozdílů mezi kategoriemi výrobků, které vyžadují analýzu podle segmentů.
- 174 Tribunál se údajně rovněž dopustil nesprávného posouzení, když v bodech 391 a 392 napadeného rozsudku odmítl relevanci „preferencí“ nebo „předností“ u jednotlivých segmentů. Právě tato preference by mohla vést k neexistenci příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, pokud se tento dovoz týká pouze jednoho segmentu a tato újma je zjištěna v případě výrobců v Unii v jiném segmentu. Skutečnost, že Tribunál v bodech 391 a 392 uvedeného rozsudku považuje existenci přednosti nebo preference spotřebitelů v některých členských státech pro jeden nebo druhý typ dotčené litiny za „tvrzení“, které „není podloženo konkrétními důkazy“, představuje zjevně chybný a zavádějící přístup. Zaprvé Komise existenci této preference připustila. Zadruhé všichni účastníci řízení, včetně žadatelů, zdůraznili rozdíly, které existují mezi výrobky z tvárné litiny a výrobky z šedé litiny.
- 175 Komise a vedlejší účastnice řízení tvrdí, že druhá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je irelevantní, jelikož navrhovatelky neprokázaly, že dotčené výrobky nebyly zaměnitelné. V každém případě je tato druhá část neopodstatněná, jelikož zaměnitelnost těchto výrobků brání umělému oddělení analýzy újmy od analýzy příčinné souvislosti.

2) Závěry Soudního dvora

- 176 V rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že nezohlednil jejich argument, ani na něj neodpověděl, podle něhož nebylo možno prokázat příčinnou souvislost ve smyslu čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení bez provedení analýzy podle segmentů standardních výrobků, nestandardních výrobků, výrobků z tvárné litiny a výrobků z šedé litiny, protože dumpingový dovoz sestával téměř výhradně ze standardních výrobků a výrobků z tvárné litiny.
- 177 V tomto ohledu je třeba uvést, že v bodech 382 až 385 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že s ohledem na zaměnitelnost standardních a nestandardních výrobků a jelikož navrhovatelky neprokázaly opak, nebyla analýza újmy podle segmentů odlišující standardní výrobky od nestandardních výrobků nutná. Stejně tak v bodech 387 až 392 napadeného rozsudku uvedl, že Komise měla za to, že výrobky z tvárné litiny a výrobky z šedé litiny jsou vzájemně zaměnitelné a že navrhovatelky nepředložily důkazy zpochybňující toto posouzení, jelikož se dovolávaly pouze

existence „přednosti“ nebo „preferance“ pro jeden nebo druhý druh litiny v některých členských státech. V důsledku toho Tribunál rozhodl, že není třeba provést analýzu újmy podle segmentů s rozlišováním tvárné litiny od šedé litiny.

- 178 Vzhledem k tomu, že ze skutkového posouzení Tribunálu vyplývá, že jak standardní, tak nestandardní výrobky, jakož i výrobky z tvárné litiny a výrobky z šedé litiny byly vzájemně zaměnitelné, analýza újmy podle segmentů dotčených výrobků nebyla požadována. Jak je totiž uvedeno v bodě 168 tohoto rozsudku, ze zaměnitelnosti těchto výrobků lze vyvodit, že prodej unijních výrobků bude ovlivněn dumpingovými dovozy nezávisle na segmentu těchto výrobků nebo těchto dovozů.
- 179 Argument navrhovatelek, podle něhož Komise použitím metody PCN údajně zohlednila segmentaci dotčených výrobků, aniž tato metoda byla uspokojivá, musí být odmítnut jako irelevantní, jelikož se týkal pouze jednoho z různých ukazatelů újmy, a sice existence cenového podbízení, a týkal se pouze 62,6 % celkového prodeje uskutečněného výrobcí v Unii zařazenými do vzorku. Vzhledem k tomu, že zaměnitelnost dotčených výrobků nevyžadovala analýzu podle segmentů, jsou údajné nedostatky této metody pro účely analýzy podle segmentů irelevantní.
- 180 V rozsahu, v němž navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že nepřezkoumal jejich výtku vycházející z porušení čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení z důvodu chybějící analýzy podle segmentů, je třeba uvést, že je pravda, že tento čl. 3 odst. 2 a 3 a uvedený čl. 3 odst. 6 a 7 mají odlišné předměty, jelikož čl. 3 odst. 2 a 3 upravuje zjišťování újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie a čl. 3 odst. 6 a 7 upřesňuje podmínky existence příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a touto újmou. Nicméně tato ustanovení spolu souvisejí, jak bylo uvedeno v bodě 363 napadeného rozsudku. Článek 3 odst. 6 tohoto nařízení výslovně stanoví, že prokázání, že tento dovoz působí újmu, musí být učiněno na základě důkazů předložených podle odstavce 2 uvedeného článku, což znamená prokázání, že objem nebo cena či objem i cena uvedené v odstavci 3 uvedeného článku mají podstatný dopad na výrobní odvětví Unie. V bodě 364 tohoto rozsudku tak Tribunál správně připomněl, že posouzení uvedené v čl. 3 odst. 3 základního nařízení musí sloužit jako základ pro analýzu existence příčinné souvislosti mezi uvedeným dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.
- 181 Z toho vyplývá, že posouzení, že analýza podle segmentů není vyžadována při zkoumání újmy podle čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, platí rovněž pro posouzení příčinné souvislosti podle čl. 3 odst. 6 a 7. Tribunál tím, že v bodech 382 až 392 napadeného rozsudku rozhodl, že analýza dotčených výrobků podle segmentů není v rámci posouzení újmy odůvodněná s ohledem na zaměnitelnost těchto výrobků, implicitně, ale nezbytně zamítl výtku navrhovatelek vycházející z porušení čl. 3 odst. 6 a 7 tohoto nařízení z důvodu neexistence takové analýzy.
- 182 Kromě toho argument navrhovatelek, podle kterého jim Tribunál uložil nadměrné důkazní břemeno, pokud jde o prokázání rozdílů mezi kategoriemi výrobků, které vyžadují analýzu podle segmentů, musí být zamítnut jako neopodstatněný. Vzhledem k tomu, že analýza podle segmentů je odůvodněná pouze za účelem zajištění objektivitu přezkumu účinku dumpingového dovozu na obdobné výrobky výrobního odvětví Unie, povinnost prokázat, že dotčené výrobky nejsou dostatečně zaměnitelné, pro účely uložení povinnosti provést analýzu podle segmentů, nadměrné důkazní břemeno nepředstavuje.
- 183 Konečně v části, v níž navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál v bodě 392 napadeného rozsudku dopustil nesprávného posouzení, když při posouzení újmy odmítl relevanci preference nebo přednosti spotřebitelů v některých členských státech pro jeden či druhý druh dotčené litiny, je

třeba uvést, že v tomto bodě Tribunál zamítl jejich argumenty ze dvou samostatných důvodů. Zaprvé konstatoval, že jejich tvrzení v tomto ohledu nebyla podložena konkrétními důkazy, a zadruhé měl za to, že pouhá přednost neumožňuje s jistotou prokázat neexistenci nebo nedostatečnost zaměnitelnosti výrobků. Vzhledem k tomu, že navrhovatelky ve svém kasačním opravném prostředku tento druhý důvod nezpochybňují, musí být jejich argumenty týkající se existence konkrétních důkazů na podporu jejich tvrzení odmítnuty jako irelevantní.

184 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout druhou část třetího důvodu kasačního opravného prostředku, a tedy i tento třetí důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

4. Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastníků řízení

185 Svým čtvrtým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál v bodě 425 napadeného rozsudku údajně porušil čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení a svou povinnost uvést odůvodnění, když rozhodl, že existence rozpětí cenového podbízení, které pokrývá 62,6 % prodeje unijních výrobců zařazených do vzorku, je dostatečná k závěru o existenci značného cenového podbízení ve smyslu čl. 3 odst. 3 základního nařízení. Tribunál tedy opomněl posoudit, zda neexistence cenového podbízení u 37,4 % tohoto prodeje brání konstatování příčinné souvislosti ve smyslu čl. 3 odst. 6 a 7 uvedeného nařízení. Zjištěná újma se podle nich totiž může týkat typů výrobku, kterých se dumpingový dovoz netýká, což by ovlivnilo objektivitu posouzení újmy způsobené tímto dovozem.

186 Kromě toho se Tribunál v bodě 417 napadeného rozsudku údajně dopustil nesprávného právního posouzení, když podmínil analýzu dopadu neexistence cenového podbízení u 37,4 % tohoto prodeje konstatováním segmentace trhu Unie. Existence takové segmentace přitom podle nich není předpokladem pro to, aby Komise řádně přezkoumala příčinnou souvislost. Neexistence cenového podbízení a odpovídající kategorie dovážených výrobků u velké části prodeje uskutečněného v Unii údajně mohla bránit konstatování příčinné souvislosti s újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie jako celek.

187 Navrhovatelky tak zpochybňují, že by metoda PCN mohla odůvodnit přístup sledovaný ve sporném nařízení. Neexistence shody mezi dotčenými PCN při výběru vzorku předpokládá zjištění, zda i přes tuto neexistenci může být prokázána příčinná souvislost. To může například zahrnovat analýzu toho, zda dovoz, kromě dovozu samotných výrobců zařazených do vzorku, zahrnuje neodpovídající typy výrobku. V projednávané věci tomu tak podle navrhovatelek není.

188 Komise a vedlejší účastnice argumentaci navrhovatelek zpochybňují.

b) Závěry Soudního dvora

189 Podle čl. 3 odst. 6 základního nařízení musí ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 tohoto nařízení vyplývat, že dumpingový dovoz působí újmu, k tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo cena či objem i cena zjištěné podle odstavce 3 uvedeného článku mají na výrobní odvětví Unie podstatné nepříznivé účinky.

- 190 V bodech 417 až 425 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že na rozdíl od situace ve dvou jiných věcech Komise v projednávané věci nekonstatovala existenci různých segmentů, a že i když pro účely srovnání rozdělila dotčený výrobek na kódy PCN, tento výrobek zahrnuje sortiment druhů výrobků, které zůstávají zaměnitelné. Za těchto podmínek měl Tribunál za to, že existence rozpětí cenového podbízení v rozsahu 31,6 % až 39,2 %, které pokrývá 62,6 % prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku, je dostatečná k závěru o existenci významného cenového podbízení ve vztahu k ceně obdobného výrobku výrobního odvětví Unie ve smyslu čl. 3 odst. 3 základního nařízení.
- 191 Navrhovatelky uvádějí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a nesprávného odůvodnění, když neposoudil, zda neexistence cenového podbízení u 37,4 % těchto prodejců bránila zjištění příčinné souvislosti ve smyslu čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení, či nikoli. Dopustil se podle nich rovněž nesprávného právního posouzení tím, že podřídil nutnost provést analýzu dopadu této neexistence cenového podbízení zjištění segmentace trhu Unie.
- 192 Pokud jde o výtku vycházející z nesprávného právního posouzení, je třeba uvést, že i když článek 3 základního nařízení stanoví řadu skutečností, které je třeba vzít v úvahu při zjišťování existence újmy způsobené dumpingovým dovozem, nestanoví, jak bylo uvedeno v bodě 165 tohoto rozsudku, žádnou přesnou metodu pro analýzu cenového podbízení. Vzhledem k tomu, že toto zjištění vyžaduje komplexní hospodářská posouzení, Komise má v souladu s judikaturou uvedenou v odstavci 112 tohoto rozsudku širokou posuzovací pravomoc pokud jde o výběr této metody.
- 193 Základní nařízení mimoto nestanoví, že je Komise povinna za všech okolností zohledňovat všechny výrobky prodávané výrobním odvětvím Unie, včetně typů dotčeného výrobku, které vyvážející výrobci zařazení do vzorku při zjišťování újmy způsobené dumpingovým dovozem nevyváželi.
- 194 Znění čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, na něž odkazuje čl. 3 odst. 6 tohoto nařízení, nevyžaduje, aby Komise při přezkumu dopadu tohoto dovozu na ceny výrobního odvětví Unie zohlednila veškerý prodej obdobného výrobku tohoto odvětví (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 152, 153 a 159).
- 195 Tento závěr je podporován skutečností, že při přezkoumání dopadu dumpingového dovozu na ceny výrobního odvětví Unie, které se provádí za účelem zjištění újmy, dochází k porovnání prodejců nikoliv jednoho a téhož podniku, jako je tomu v případě určování dumpingového rozpětí, které se počítá na základě údajů od dotčeného vyvážejícího výrobce, ale několika podniků, a to vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a podniků patřících do výrobního odvětví Unie, které jsou zahrnuty do vzorku. Porovnání prodejců těchto podniků přitom často bude v rámci analýzy cenového podbízení obtížnější než v rámci určování dumpingového rozpětí, jelikož škála typů výrobků prodávaných těmito různými podniky se bude překrývat jen zčásti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 154 a 155).
- 196 Takové riziko spočívající v tom, že některé typy výrobků nelze v rámci analýzy cenového podbízení zohlednit kvůli rozdílné škále výrobků prodávaných těmito různými podniky, je ještě vyšší, jsou-li PCN podrobnější. Ačkoliv je totiž vyšší míra podrobnosti PCN výhodná v tom, že se porovnávají typy výrobků, které mají více společných fyzikálních a technických vlastností, její nevýhoda spočívá v tom, že zvyšuje pravděpodobnost, že některé typy výrobků prodávaných

některými z dotčených společností nemají své ekvivalenty, a v rámci této analýzy je tedy nelze porovnat ani zohlednit (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 156 a 157).

- 197 Výkon široké posuzovací pravomoci Komisí, pokud jde o volbu metody, která má být použita pro analýzu cenového podbízení, tak může mít nevyhnutelný důsledek, jako je tomu v případě metody PCN, že některé typy výrobků nemohou být srovnávány, a proto nejsou v rámci uvedené analýzy zohledněny. Výkon této posuzovací pravomoci je však omezen povinností, kterou Komise ukládá čl. 3 odst. 2 základního řízení, provést objektivní posouzení účinků dumpingového dovozu na ceny výrobního odvětví Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 158).
- 198 V projednávané věci volba Komise použít metodiku PCN znamenala, že nemohla porovnat 37,4 % prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku.
- 199 Skutečnost, že Komise byla schopna stanovit existenci rozpětí cenového podbízení, pokrývajícího 62,6 % tohoto prodeje, mezi 31,6 % a 39,2 %, nicméně představuje značné cenové podbízení těchto výrobců, které lze pravděpodobně kvalifikovat jako podstatné nepříznivé účinky na výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 3 odst. 6 základního nařízení.
- 200 Kromě toho a v každém případě navrhovatelky z neexistence srovnání u 37,4 % uvedených prodeju nesprávně dovozují, že nebyly ovlivněny dotčeným dovozem. Jelikož dotčený výrobek zahrnuje různé druhy výrobků, které jsou zaměnitelné, a souvztačně neexistuje výrazná segmentace trhu s dotčeným výrobkem (viz bod 167 tohoto rozsudku), tento dovoz měl pravděpodobně rovněž účinky na ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku, které nebylo možno porovnat na základě metody PCN. Skutečnost, že tyto účinky nebyly na základě této metody vyčísleny, nepostačuje ke zpochybnění objektivnosti posouzení, podle něhož tento dovoz musel ovlivnit cenu všech typů výrobku výrobců v Unii, jelikož tyto výrobky jsou zaměnitelné.
- 201 Výtka navrhovatelek vycházející z porušení čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení Tribunálem z důvodu nezohlednění neexistence cenového podbízení u 37,4 % prodeju výrobců v Unii zařazených do vzorku musí být proto zamítnuta jako neopodstatněná, jelikož navrhovatelky se nesprávně domnívají, že u tohoto procentního podílu tohoto prodeje neexistuje cenové podbízení, a Komise v souladu s metodou PCN prokázala významné cenové podbízení, které mělo podstatné účinky na výrobní odvětví Unie.
- 202 Pokud jde o výtku vycházející z povinnosti uvést odůvodnění, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora povinnost odůvodnit rozsudky, kterou má Tribunál na základě článku 36 a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, neznamená, že musí podat vyčerpávající vysvětlení ke každé jednotlivé úvaze uvedené stranami sporu. Odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že zúčastněným osobám umožní seznámit se s důvody, o které se Tribunál opírá, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat přezkum v rámci kasačního opravného prostředku (rozsudek ze dne 14. září 2016, Trafilerie Meridionali v. Komise, C-519/15 P, EU:C:2016:682, bod 41 a citovaná judikatura).

- 203 V projednávané věci je třeba s ohledem na úvahy uvedené v bodech 406 až 425 napadeného rozsudku a posouzení uvedené v bodech 192 až 201 tohoto rozsudku konstatovat, že toto odůvodnění umožnilo navrhovatelkám seznámit se s důvody, o které se Tribunál opíral, a Soudnímu dvoru vykonat přezkum. Výtka navrhovatelek vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění musí být tudíž zamítnuta.
- 204 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

5. K pátému důvodu kasačního opravného prostředku

a) Úvodní poznámky

- 205 Pátým důvodem kasačního opravného prostředku, který se skládá ze tří částí, navrhovatelky zpochybňují posouzení Tribunálu týkající se třetího žalobního důvodu jejich žaloby v prvním stupni, vycházející z porušení jejich procesních záruk Komisí z důvodu, že jim Komise nesdělila informace potřebné ke zjištění dumpingu a újmy.
- 206 Druhá a třetí část tohoto pátého důvodu kasačního opravného prostředku se konkrétněji týkají opodstatněnosti úvah Tribunálu týkajících se posouzení třetího žalobního důvodu žaloby v prvním stupni, které CCCME uplatnila vlastním jménem. Jak bylo nicméně uvedeno v bodech 48 až 75 a 100 tohoto rozsudku, CCCME nedisponovala aktivní legitimací, aby podala vlastním jménem žalobu na neplatnost sporného nařízení. Druhá a třetí část uvedeného pátého důvodu kasačního opravného prostředku jsou tudíž nepřipustné.

b) K první části pátého důvodu kasačního opravného prostředku

1) Argumentace účastnic řízení

- 207 V rámci první části pátého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál v bodech 435 až 438 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení nebo podpůrně zkreslil skutkový stav, když prohlásil třetí žalobní důvod jejich žaloby na neplatnost za nepřipustný v rozsahu, v němž se týkal porušení procesních záruk, které namítali členové CCCME a devět dalších navrhovatelek, z důvodu, že se neúčastnili šetření. Tito členové a tyto navrhovatelky se účastnili šetření, jelikož byli buď vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, nebo vyvážejícími výrobci uvedenými v napadeném nařízení jako ti, kteří spolupracovali na sestavení tohoto vzorku. Předložení formuláře pro výběr vzorku bylo způsobem, jak se vyvážející výrobce mohl „přihlásit“ v reakci na oznámení o zahájení podle čl. 5 odst. 10 základního nařízení. Kromě toho Komise ve své žalobní odpovědi před Tribunálem uvedla, že čínští žalobci, kteří nebyli zařazeni do vzorku, a ti, kteří byli zařazeni do vzorku, od ní obdrželi „informační dokumenty uvedené v čl. 19 odst. 2 základního nařízení“.
- 208 Navrhovatelky rovněž tvrdí, že v bodech 443 až 447 napadeného rozsudku měl Tribunál nesprávně za to, že skutečnost, že CCCME jednala jako zástupce čínského průmyslu výrobků z litiny jako celku, nepostačuje k prokázání, že během dotčeného antidumpingového řízení jednala jménem svých členů a devíti dalších navrhovatelek, a proto bylo nepřipustné, aby uplatňovala porušení procesních práv těchto členů a těchto navrhovatelek. Tribunál údajně použil nesprávný právní standard a provedl nesprávnou právní kvalifikaci skutkového stavu. Při

posuzování zastoupení členů CCCME a devíti dalších navrhovatelek Tribunál podle nich nezohlednil důkazy, zkreslil obsah připomínek CCCME ze dne 15. září 2017 k prozatímnímu nařízení a nezohlednil skutečnost, že zastoupení čínských vyvážejících výrobců CCCME se Komisi jevílo jasné.

209 Komise a vedlejší účastnice argumentaci navrhovatelek zpochybňují.

2) Závěry Soudního dvora

210 Zprvce navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že navzdory skutečnosti, že členové CCCME a devět dalších navrhovatelek byli buď zařazeni do vzorku, anebo uvedeni jako spolupracující při stanovení tohoto vzorku během antidumpingového šetření, nebylo pro ně přípustné uplatňovat porušení jejich práv na poskytnutí informací užitečných k určení dumpingu a újmy při tomto šetření.

211 V tomto ohledu je třeba připomenout, že dodržování práva na obhajobu je základní zásadou unijního práva (rozsudek ze dne 3. června 2021, Jumbocarry Trading, C-39/20, EU:C:2021:435, bod 31 a citovaná judikatura). Soudní dvůr následně rozhodl, že dodržování těchto práv má v antidumpingovém šetření prvořadý význam a na základě uvedených práv musí být zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby účinně sdělily svůj postoj k existenci a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o existenci dumpingové praxe a z toho vzniklé újmy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, body 76 a 77 a citovaná judikatura).

212 Bod 12 odůvodnění základního nařízení tudíž stanoví, že účastníci řízení by měli mít dostatek příležitostí, aby mohli předložit všechny důkazy v dané věci a hájit své zájmy. Kromě toho čl. 6 odst. 5 a 7 a čl. 20 odst. 1 a 2 tohoto nařízení provádějí právo těchto účastníků řízení na obhajobu. Prvně uvedené ustanovení stanoví možnost, aby byli posledně jmenovaní, mezi něž patří zejména dovozci a vývozci výrobku, který je předmětem šetření, vyslechnuti a seznámili se se všemi informacemi, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 19 a jsou používány při šetření. Toto druhé ustanovení umožňuje uvedeným účastníkům, aby byli informováni o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě byla na jedné straně přijata prozatímní opatření nebo na straně druhé je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření.

213 Tato ustanovení však podřizují výkon těchto práv určitým podmínkám, aby byl zaručen řádný průběh antidumpingového řízení. Podle čl. 6 odst. 5 a 7 základního nařízení jsou tedy účastníci řízení povinni se přihlásit a dále podat písemnou žádost, aby se seznámili s dotčenými informacemi, anebo byli vyslechnuti. Pokud jde o první z těchto podmínek, čl. 5 odst. 10 tohoto nařízení upřesňuje, že oznámení o zahájení řízení stanoví lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlídnout při šetření. Toto posledně uvedené ustanovení rovněž uvádí, že toto oznámení stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí v souladu s čl. 6 odst. 5 uvedeného nařízení. Podle čl. 20 odst. 1 a 3 téhož nařízení musí být informace o uložení prozatímních opatření vyžádány písemně ihned po uložení těchto prozatímních opatření a informace o uložení konečných opatření musí být vyžádány rovněž písemně do jednoho měsíce po zveřejnění uložení prozatímního cla.

- 214 Základní nařízení tak některým dotčeným subjektům přiznává procesní práva a záruky, jejichž uplatnění však závisí na aktivní účasti těchto subjektů v samotném řízení, která musí být vyjádřena přinejmenším prostřednictvím podání písemné žádosti ve stanovené lhůtě (rozsudek ze dne 9. července 2020, *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, bod 70).
- 215 Kromě toho článek 17 tohoto nařízení stanoví, že v případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodů příliš velký, Komise může omezit šetření na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, který se vybere jako vzorek. Aby bylo možné posoudit vhodnost výběru vzorku a vzorek vybrat, je třeba, aby účastníci řízení poskytli Komisi nezbytné informace v této souvislosti. Pokud tedy Komise zamýšlí založit své šetření na vzorku vývozců nebo dovozců, může v oznámení o zahájení vyzvat dotyčné vývozce nebo dovozce, aby se přihlásili a vyžádat si od nich informace, aby mohla vymezipřezentativní vzorek.
- 216 Přihlášení se a poskytnutí příslušných informací za účelem vytvoření reprezentativního vzorku těchto stran, nebo dokonce jejich výběr pro tento účel představuje formu účasti v antidumpingovém řízení. Tato účast však těmto stranám neposkytuje procesní záruky stanovené v čl. 6 odst. 5 a 7 a v čl. 20 odst. 1 a 2 základního nařízení. Jak je totiž uvedeno v bodech 213 a 214 tohoto rozsudku, poskytnutí těchto záruk podléhá určitým podmínkám, jež zahrnují zvláštní účast týchž stran na tomto řízení formou vyjádření zájmu a písemných žádostí. Účast na výběru vzorku ve smyslu článku 17 tohoto nařízení přitom takovou zvláštní účast nepředstavuje.
- 217 Proto, i když se členové CCCME a devět dalších navrhovatelek účastnili výběru vzorku provedeného během dotčeného antidumpingového řízení, Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 435 až 438 napadeného rozsudku rozhodl, že nebylo přípustné, aby se tyto členové a tyto navrhovatelky dovolávaly porušení svých procesních záruk na základě skutečnosti, že jim Komise nesdělila informace nezbytné pro obhajobu jejich zájmů. Správně totiž zdůraznil, že uvedení členové a uvedené navrhovatelky nepodali žádosti o sdělení těchto informací v průběhu tohoto řízení.
- 218 Podpůrně navrhovatelky tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav, když konstatoval, že členové CCCME a devět dalších navrhovatelek se neúčastnili šetření způsobem, který by jim umožnil dovolávat se porušení jejich procesních práv. V tomto ohledu se dovolávají skutečnosti, že Komise ve své žalobní odpovědi před Tribunálem uvedla, že tyto členové a tyto navrhovatelky obdrželi „informační dokumenty uvedené v čl. 19 odst. 2 základního nařízení“.
- 219 V tomto kontextu je třeba připomenout, že pokud navrhovatel tvrdí, že došlo ke zkreslení důkazů Tribunálem, musí podle článku 256 SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora přesně uvést skutečnosti, které Tribunál zkreslil, a prokázat pochybení v analýze, která podle něj vedla Tribunál k tomuto zkreslení. Podle ustálené judikatury musí navíc zkreslení zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné znovu posuzovat skutkový stav a důkazy (rozsudek ze dne 10. listopadu 2022, *Komise v. Valencia Club de Fútbol*, C-211/20 P, EU:C:2022:862, bod 55 a citovaná judikatura).
- 220 Tvrzení v žalobní odpovědi předložené Komisí Tribunálu, podle něhož členové CCCME a devět dalších navrhovatelek „obdrželi informační dokumenty uvedené v čl. 19 odst. 2 základního nařízení“, i když odkazovalo na čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení, nemůže prokázat, že Tribunál zkreslil skutkový stav týkající se účasti těchto členů a těchto navrhovatelek v antidumpingovém řízení, která jim přiznává procesní záruky uvedené v čl. 6 odst. 7 a čl. 20 odst. 2 uvedeného

nařízení. Toto tvrzení totiž nepostačuje k prokázání, že se uvedení členové nebo uvedené navrhovatelky přihlásili a písemně požádali o sdělení informací nezbytných k výkonu svých procesních práv v souladu s těmito ustanoveními.

- 221 Proto navzdory účasti členů CCCME a devíti dalších navrhovatelek na výběru vzorku uskutečněného v průběhu antidumpingového řízení se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení ani zkreslení skutkového stavu, když v bodech 435 až 438 napadeného rozsudku rozhodl, že výtky těchto členů a těchto navrhovatelek vycházející z důvodu, že jim nebyly poskytnuty informace nezbytné pro obhajobu jejich zájmů, byly nepřijatelné, s odůvodněním, že nepodali žádosti, aby jim byly tyto informace sděleny v průběhu tohoto řízení.
- 222 Zadruhé navrhovatelky zpochybňují nepřijatelnost porušení práva na obhajobu, kterého se dovolává CCCME jménem svých členů a devíti dalších navrhovatelek. Tvrdí, že Tribunál použil nesprávný právní standard, když rozhodl, že CCCME nemohla vykonávat procesní práva svých členů a devíti dalších navrhovatelek během dotčeného antidumpingového řízení. Kromě toho údajně nesprávně kvalifikoval CCCME jako subjekt zastupující čínské výrobní odvětví litiny jako celek, a nikoli jednotlivé čínské vyvážející výrobce.
- 223 S ohledem na tyto výtky je třeba uvést, že procesní práva jsou vlastní právům osoby, které jsou přiznána. Soudní dvůr tak rozhodl, že právo se v řízení účinně hájit je subjektivní právo, takže pouze dotčení účastníci řízení musí mít možnost toto právo skutečně uplatnit neohledně na povahu řízení, které je s nimi vedeno (rozsudek ze dne 9. září 2021, Adler Real Estate a další, C-546/18, EU:C:2021:711, bod 59) a že společnost, která se neúčastnila dumpingového šetření a není propojena s žádným vyvážejícím výrobcem ze země, která je předmětem šetření, si sama nemůže nárokovat právo na obhajobu v průběhu řízení, kterého se neúčastnila (rozsudek ze dne 9. července 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, bod 68 a citovaná judikatura).
- 224 Je třeba uvést, že i když se judikatura uvedená v předchozím bodě netýká otázky, zda má sdružení možnost vykonávat procesní práva určitých podniků, včetně svých členů, v rámci správního řízení, tuto možnost nevylučuje. Uvedená možnost však nemůže vést k obcházení podmínek, které by podle této judikatury musely dotčené podniky splnit, pokud by samy chtěly vykonat svá procesní práva.
- 225 Tribunál proto neuplatnil nesprávný právní standard, když v bodech 443 a 444 napadeného rozsudku rozhodl, že možnost sdružení vykonávat procesní práva některých svých členů během antidumpingového řízení je podmíněna tím, že v průběhu šetření uvedlo záměr jednat jako zástupce některých svých členů, což předpokládá, že tito členové byli určeni, a že je schopno prokázat, že od nich obdrželo plnou moc, jež mu umožňuje výkon těchto procesních práv jejich jménem.
- 226 Pokud jde mimoto o kvalifikaci učiněnou Tribunálem o CCCME jako „subjekt zastupující čínské [litinové] výrobní odvětví jako celek“, je třeba uvést, že jak vyplývá z bodu 446 napadeného rozsudku, CCCME v připomínkách ze dne 15. září 2017 k prozatímnímu nařízení upřesnila povahu své účasti na antidumpingovém šetření s tím, že uvedla, že „zájem CCCME odpovídá zájmu čínského litinového výrobního odvětví jako celku. Tento zájem se může a často bude shodovat se zájmy různých čínských vyvážejících výrobců dotčeného výrobku, ale je odlišný a přesahuje tyto individuální zájmy. [...] Cílem účasti CCCME na tomto šetření je na rozdíl od

individuálních zájmů jeho členů chránit kolektivní zájem jeho členů a čínského (vyvázejícího) litinového výrobního odvětví. Tyto individuální zájmy budou nárokovány samotnými různými čínskými výrobci (vývozci), z nichž někteří se tohoto řízení osobně účastní“.

- 227 CCCME tak v průběhu řízení jasně uvedla, že do řízení vstupuje jako vedlejší účastnice ve prospěch společného zájmu čínského vyvázejícího litinového výrobního odvětví, a nikoli ve prospěch individuálních zájmů svých členů nebo dalších podniků, jak je požadováno k výkonu procesních práv těchto posledně uvedených.
- 228 Jednotlivé argumenty vznesené navrhovatelkami, podle nichž, zaprvé prohlášení CCCME byla zkreslena, zadruhé CCCME je sdružením zastupujícím čínské vyvázející výrobce a zatřetí CCCME prokázala, že během dotčeného antidumpingového řízení společně hájila čínské litinové výrobní odvětví, což Komise uznala, nezpochybňují posouzení uvedené v předchozím bodě.
- 229 Nejprve totiž posouzení Komise v bodě 25 sporného nařízení, podle něhož CCCME zastupuje mimo jiné i čínské odvětví výroby odlitků, neprokazuje, že Tribunál zkreslil informace poskytnuté CCCME v jejích připomínkách ze dne 15. září 2017, pokud jde o její účast na dotčeném antidumpingovém řízení. Dále ostatní argumenty předložené navrhovatelkami neprokazují, že se CCCME účastnila tohoto řízení, aby zastupovala individuální zájmy dotčených podniků. Plná moc připojená ke sdělení ze dne 12. prosince 2016 o distribuci zápisu ze schůzky včasného varování o antidumpingovém šetření Unie týkajícím se dovozu odlitků, na niž odkazují navrhovatelky, neprokazuje, že CCCME mohla vykonávat procesní práva těchto podniků, jelikož neupřesňuje, že jí umožňuje zastupovat podniky individuálně během uvedeného řízení a že se nejedná pouze o návrh plné moci.
- 230 S ohledem na výše uvedené Tribunál nepoužil nesprávný právní standard ani se nedopustil nesprávné kvalifikace, když měl za to, že nebylo přípustné, aby se CCCME dovolávala porušení procesních práv svých členů a devíti dalších navrhovatelek.
- 231 S ohledem na souhrn výše uvedených důvodů je třeba první část pátého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout.
- 232 Proto je třeba tento důvod kasačního opravného prostředku zamítnout, a tudíž zamítnout kasační opravný prostředek v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 233 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 234 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci Komise a vedlejší účastnice požadovaly po navrhovatelkách náhradu nákladů řízení a navrhovatelky neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladu řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory a Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation a Ulefos Oy.**

Podpisy